

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

PORT PAYE HELLAS ΕΛΛΑΣ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ 138/97 Κ.Δ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ & ΔΕΝΔΡΩΝ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ»
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1977 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΩΡΩΠΟΥ 70 - ΛΑΜΠΡΙΝΗ 111 46 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 2132788 - 2924589 - FAX. 2928132

Έτος 2ο ↔ Αριθμός Φύλλου 11 ↔ Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 1998 ↔ Τιμή φύλλου: 1 δρχ.

Σύνθεση νέου Δημ. Συμβουλίου Δήμου Κύμης

Οι Δημοτικές Εκλογές της 11ης και 18ης Οκτωβρίου 1998 ανέδειξαν για το Δήμο μας το παρακάτω Δημοτικό Συμβούλιο.

Δήμαρχος: Σιδεράκης Γεώργιος

- Δημοτικοί Σύμβουλοι:
1. Θωμάς Δημήτριος
 2. Μπαμπαράκος Ιωάννης
 3. Κατσής Ευάγγελος
 4. Μπάκας Γεώργιος
 5. Δήμας Γεώργιος
 6. Χουλιάρης Κων/νος
 7. Αποστόλου Αναστάσιος
 8. Παπαϊωάννου Ιωάννης

21. Μάγκος Σπύρος
 22. Βελισσαρίου Γεώργιος
 23. Ρήγκος Ηλίας (Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Οξυλίθου)
- Ετσι, λοιπόν, στο 23μελές Δημοτικό Συμβούλιο ο συνδυασμός του Δημάρχου Γ. Σιδεράκη πήρε 14 έδρες, του Κ. Τσικλιδή 6 και του Σπ. Μάγκου 3.

ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Ανδρονιάνων

Ο Δήμαρχος Σιδεράκης Γεώργιος

Νικολιάς Γεώργιος Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου

9. Γλυκός Ευάγγελος
10. Κρόκου Κων/να
11. Τζάρας Κων/νος
12. Βολιώτης Τριαντάφυλλος
13. Γιάνναρη Ελένη (Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Ενορίας)
14. Κατσής Χρήστος (Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Μετοχίου)
15. Τσικλιδής Κων/νος
16. Εμμανουηλίδης Βελισσάριος (Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Πλατάνας)
17. Νικολιάς Γεώργιος (Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Ανδρονιάνων)
18. Ρούπακα Βικτωρία (Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Πύργου)
19. Τσιλικόχρυσος Χαράλαμπος (Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Καλημεριάνων)
20. Χουλιάρης Δημήτριος (Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Βιτάλων)

Νικολιάς Γεώργιος του Ευαγγέλου, Πρόεδρος Μπαρούμης Παντελής του Γεωργίου, Σύμβουλος Μπελιάς Νικόλαος του Ιωάννου, Σύμβουλος Θεοδώρου Ιωάννης, Σύμβουλος Λύκος Γεώργιος του Δημητρίου, Σύμβουλος

Θεομά συγχαρητήρια σ' όλους τους παραπάνω εκλεγέντες. Εμείς τους ευχόμαστε καλή δουλειά με πολύ όρεξη και αγάπη για τον τόπο μας, το νέο μας Δήμο. Είναι καιρός να γίνουν μεγάλα βήματα σε όλους τους τομείς για να αποκτήσει η περιοχή της Κύμης την αίγλη που της ταιριάζει. Εμείς τους γνωρίζουμε ότι θα σταθούμε στο πλευρό τους, όταν μας χρειασθούν.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Προοδευτικού Συλλόγου Ανδρονιάνων

Τα Εισόδια της Θεοτόκου

Σε λίγες μέρες και συγκεκριμένα στις 21 Νοεμβρίου, ημέρα Σάββατο, γιορτάζει το Καθολικό του χωριού μας. Ο φετινός εορτασμός των Εισοδίων της Θεοτόκου είναι μια ξεχωριστή μέρα για όλους μας. Την ημέρα αυτή η εκκλησία του χωριού μας θα κτυπήσει πάλι τις καμπάνες της και θα μας υποδεχθεί μετά την πρόσφατη ανακαίνισή της. Πρέπει να είμαστε όλοι εκεί την ημέρα αυτή για να δούμε το μεγάλο θαύμα που συντελέστηκε. Το εσωτερικό του ναού μας πλήρως ανακαινισμένο, λίγο διαφορετικό απ' ό,τι το ξέραμε, θα μας υποδεχθεί και πάλι, τον καθένα μας στη γνωστή του θέση.

Ο Ιερέας του χωριού μας π. Χρήστος μαζί με το υπόλοιπο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο προετοιμάζονται για την ημέρα αυτή. Η αγωνία τους είναι μεγάλη και οι σκέψεις τους συνέχεια στις τελευταίες λεπτομέρειες ούτως ώστε να είναι όλα έτοιμα την ημέρα εκείνη. Μας περιμένουν όλους να είμαστε εκεί και όλοι μαζί να ευχαριστήσουμε την Παναγία μας για την βοήθειά της στο μεγάλο έργο που πραγματοποιήθηκε.

Ανείλημνες υποχρεώσεις του Μητροπολίτη μας δεν του επιτρέπουν να παρευρεθεί την ημέρα εκείνη στο πανηγύρι του χωριού μας. Θα είναι όμως κοντά μας για να τελέσει τη Θεία Λειτουργία και να συμπροσευχηθεί μαζί μας στον ανακαινισμένο ναό μας μόλις του επιτρέψουν οι υποχρεώσεις του.

Ο Ιερέας του χωριού μας π. Χρήστος μαζί

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Συγχωριανοί ΕΛΑΤΕ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ.

Έτσι θα διατηρήσουμε, εμείς και τα παιδιά μας, στενούς δεσμούς με το όμορφο χωριό μας.
Γράψτε μας θέματα και προβλήματα του χωριού μας προς δημοσίευση.
Στείλτε μας παλιές φωτογραφίες από οικογενειακές ή κοινωνικές εκδηλώσεις του χωριού μας.

Επιστολές

Προς Αναγνώστες

Με αφορμή διάφορες επιστολές που λαμβάνουμε κατά καιρούς από συγχωριανούς μας, οι οποίοι ζητούν να τις δημοσιεύσουμε στην εφημερίδα μας και με τις οποίες αναφέρονται σε αντιδικίες σχετικές με κτηματικές διαφορές ή διαφορές για διάνοιξη δρόμων, ή οποιοδήποτε άλλες διαφορές με γείτονες, σας πληροφορούμε ότι:

Ο σκοπός έκδοσης της εφημερίδας είναι εντελώς αντίθετος με το περιεχόμενο των επιστολών αυτών. Το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου καμμία δικαιοδοσία δεν έχει να παρεμβαίνει σε αντιδικίες μεταξύ συγχωριανών μας. Πόσο μάλλον να ξεκινήσει τη διαδικασία της δημοσίευσης τέτοιων επιστολών μέσα από την εφημερίδα που εκδίδει. Υπάρχουν Οργανα, που έχουν θεσμοθετηθεί από την Πολιτεία και τα οποία είναι αρμόδια να επιλύουν τέτοιου είδους διαφορές.

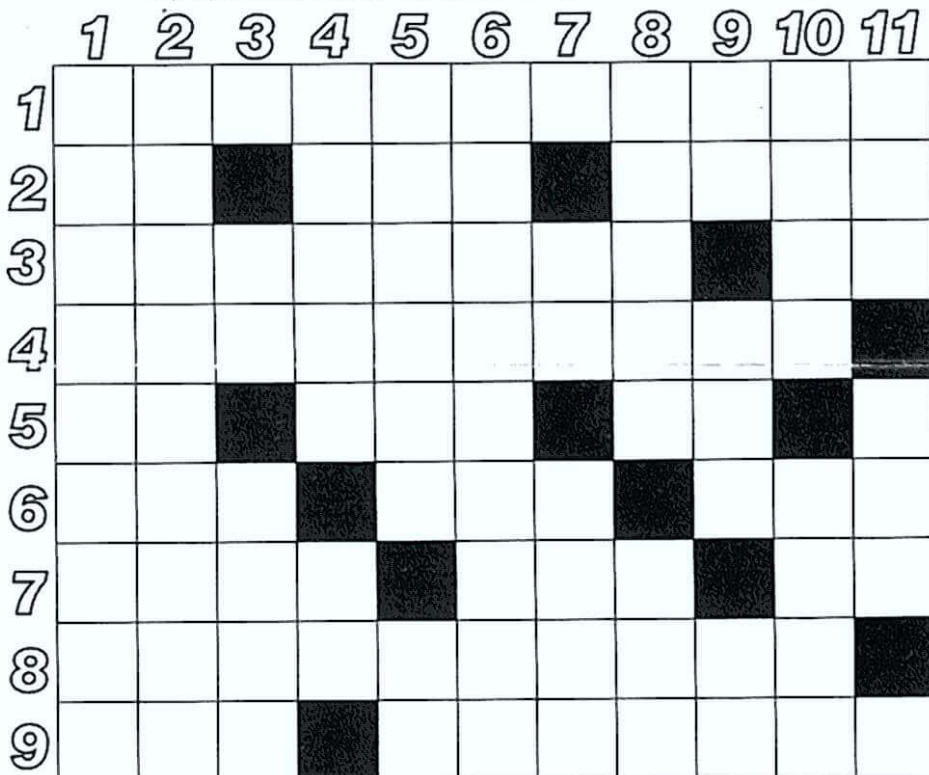
Ο σκοπός του Συλλόγου, όπως οριοθετείται από το Καταστατικό του, είναι μεταξύ άλλων να φροντίζει για την γνωριμία και την σύσφιξη των δεσμών μεταξύ των μελών του και την ανάπτυξη στενότερων σχέσεων με το χωριό μας, τους Ανδρονιάνους.

Παρακαλούμε, λοιπόν, να μην μας στέλνετε τέτοιου είδους επιστολές γιατί αφενός δεν είμαστε αρμόδιοι για επίλυση τέτοιων θεμάτων, αφετέρου η εφημερίδα μας σε καμμία περίπτωση δεν θα τις φιλοξενήσει γιατί η έκδοσή της αποσκοπεί στην προβολή θεμάτων που έχουν σχέση μόνο με τους σκοπούς του Καταστατικού.

Η Συντακτική Επιτροπή

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Στη μνήμη του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΑΞΙΛΑΡΗ, που αγαπούσε πολύ τα σταυρόλεξα.

«Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ»

Διημερσία Πολιτιστική & Κοινωνική Έκδοση του
«ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ»

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Υπεύθυνος σύνταξης:
(σύμφωνα με το νόμο)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΛΥΚΟΣ
Πρόεδρος Δ.Σ.

Υπεύθυνοι Ύλης:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΘΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΤΣΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΥΚΟΣ
ΓΙΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΧΡΥΣΑΓΗ
ΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΑΓΗΣ

Επιμέλεια - Παραγωγή
«ΠΑΛΜΟΣ» - Αλκυόνης 20
Τ.Κ. 111 46 Γαλάτσι
Τηλ. 22.22.004 - 21.30.131

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- Εξωκλήση των Ανδρονιάνων
- Δύο σύμφωνα, ένα χειλικό και ένα ουρανικό - Μνήμη κομπιούτερ - Μητέρα του Απόλλωνα και της Αρτέμιδος
- Καρπός δένδρου - Ο οποίος
- Μικρά κάγκελα
- Αφώνη Λένα - Ιταλών χρυσάφι - Υποθετικό
- Ελληνική χερσάνησος - Αρχή παιάνα - Τραγουδιού
- Γυναικείο όνομα - Χρονικό επίρρημα - Υστερόγραφο
- Μαθηματικές σχέσεις
- Δεν έπαθαν τίποτα - Σωματικά ανάπηρος

ΚΑΘΕΤΑ

- Περίφημος ο Κουμιάτικος
- Μαθαίνω κάτι επακριβώς
- Συνεχόμενα στη μύγα - Αλλιώς τα ψώνια
- Συνθηματική γλώσσα - Προτρέπει
- Χοντρή σανίδα οικοδόμων - Αναφορικό
- Κανονική, ήρεμη κατάσταση
- Άρθρο Γάλλων - Πολιτικό κόμμα
- Γνωστό Αθηναϊκό ζαχαροπλαστείο - Ενα φωνήεν
- Τα μικρά φωνήεντα - Κλωστή - Λατίνων και
- Θολωτός διάδρομος - Σημείο του ορίζοντα
- Μυθική αδερφή του Ηλίου και της Σελήνης - Ερωτηματικό

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Βαπτίστηκαν και ονομάστηκαν: Βλάσης το αγόρι των Μηνά και Τριανταφυλλιάς Κοντού, Νίκος το αγόρι των Χρήστου και Χριστίνας Πανταζή, Ελένη το κορίτσι των Γεωργίου και Σοφίας Νικολιά, Γιώργης το αγόρι των Βασιλείου και Γεωργίας Τσομάκα, Αικατερίνη το κορίτσι των Βασιλείου και Ελένης Λύκου, Μαρία το κορίτσι των Χρήστου και Βασιλικής Σπύρου, Μαρία το κορίτσι των Δημητρίου Κωνσταντίνου και Ευαγγελίας Φελέρη, Γεώργιος το αγόρι των Δημητρίου Κωνσταντίνου και Ευαγγελίας Φελέρη και Χαρίκλεια το κορίτσι των Χρήστου Χρυσάγη και Βασιλικής Πυραλή.

Ευχόμαστε να ζήσουν οι νεοφώτιστοι Χριστιανοί και στους νομούς να είναι πάντα άξιοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Η Μυλωνά Ζαχαρού του Ευαγγέλου (Μοναχογίνας) απεβίωσε την 1/7/98
 - Η Θεοφίλου Καλλιόπη, χήρα Δημητρίου (Σαραμαλέκη) απεβίωσε στις 28/7/98
 - Ο Δημητρός Δημήτριος του Κωνσταντίνου (Σαμψών) απεβίωσε στις 28/8/98
 - Ο Καρράς Δημήτριος του Κωνσταντίνου απεβίωσε στη Ν. Υόρκη της Αμερικής
 - Η Ξηνταρά Αικατερίνη του Αθηνάκη (το γένος Δημ. Κακούρη) απεβίωσε στις 7/8/98
 - Ο Βασίλειος Γεωργίου Μαξιλάρης απεβίωσε την 18/10/98
 - Ο Γεώργιος Εμμανουήλ Χρυσάγης (Πασαλάς) απεβίωσε στις 8/10/98
- Εκφράζουμε θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες των εκλιπόντων.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Στο δέμηνο Ιουλίου - Αυγούστου η Κοινότητα Ανδρονιάνων πήρε τις παρακάτω αποφάσεις:

— Ασφαλτόστρωση και τσιμεντόστρωση των κοινοτικών δρόμων αρχίζει προσεχώς, αφού τώρα ολοκληρώθηκαν οι νόμιμες διαδικασίες και ο προϋπολογισμός των έργων αυτών είναι συνολικά 9,5 εκατομμύρια δραχμές.

— Νέα πίστωση 2 εκατομμυρίων δραχμών έγινε αποδεκτή για εσωτερική οδοποιία και το έργο θα εξειδικευθεί με απόφαση του Κ.Σ. και τεχνική μελέτη, που θα γίνει από την Τεχνική Υπηρεσία Δήμων και Κοινοτήτων Ευβοίας.

— Συντηρήθηκαν, όπως κάθε χρόνο, οι αγροτικοί δρόμοι, έπειτα από τεχνική μελέτη και πίστωση 2.360.000 δρχ.

— Από το Κ.Σ. έγινε κανονιστική ρύθμιση, που υποχρεώνει τους κατοίκους για τακτοποίηση προβλημάτων παρεμπόδισης του κοινοτικού φωτισμού και πυροπροστασίας των οικισμών μας, όπως ορίζεται στο 537/3-7-98 έγγραφο.

— Ολοκληρώθηκε και η δεύτερη φάση του έργου «Ανανέωση και διευθέτηση του κοινοτικού δικτύου ύδρευσης, προϋπολογισμού 10 εκ. δρχ.» Τα υπολειπόμενα μικρά τμήματα του δικτύου, θα ανανεωθούν με εξεύρεση συμπληρωματικής πίστωσης.

— Νέα για τον κατεστραμμένο κεντρικό οδικό άξονα από Δένδρα προς Βίταλα και Κύμη (αυριανή έδρα του Δήμου μας) από τις βροχοπτώσεις του περασμένου Μάρτη:

α) Το Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. ανέθεσε στο Ινστιτούτο Γεωλογικών - Μεταλλευτικών Ερευνών να συντάξει Γεωτεχνική Μελέτη (δομής του υπεδάφους των καθιζήσεων), που χωρίς αυτήν δεν μπορεί να διακινδυνευθεί οποιοδήποτε σοβαρό τεχνικό έργο και έπειτα από αυτή τη μελέτη θα ληφθούν αποφάσεις. Οι ευχαριστίες των κατοίκων είναι δεδομένες για το βήμα αυτό, όμως και τα παράπονα εύλογα - ότι απωλέσθηκε πολύτιμος χρόνος 6 μηνών. Ζητούν οι κάτοικοι επίστευση των διαδικασιών από όλες τις εμπλεκόμενες Υπηρεσίες, γιατί έρχεται σύντομα ο χειμώνας - βροχή και χιόνια - για να χειροτερέψουν τα προβλήματά μας (Δένδρων και Βιτάλων), με την εισχώρηση ομβρίων νερών στις ρωγμές των καθιζήσεων. Πρώτα - πρώτα περιμένουμε και παρακαλούμε σύντομα να σπεύσουν τα κλιμάκια του ΙΓΜΕ να ερευνήσουν στην καταβουλιασμένη περιοχή και να προγραμματίσουν γεωτρήσεις ερευνητικές του υπεδάφους στον οικισμό Μαλαγιάνων των Δένδρων, γιατί έχουμε αναφέρει ότι κινδυνεύει από τα όμβρια, που λιμνάζουν εκεί και ποντίζονται στο υπέδαφός του. Τίποτα δεν έγινε πάνω στο σημείο αυτό και είναι ευκαιρία τώρα να γίνει.

β) Ολοκληρώθηκε η τσιμεντόστρωση του δρόμου από τα Κάτω Δένδρα μέχρι τη γέφυρα προς τα Βίταλα. Ετσι βελτιώθηκε η βατότητα του δρόμου αυτού και μειώθηκε η επικινδυνότητά του, μια και υποχρεωτικά (και σίγουρα «προσωρινά») εκ των πραγμάτων χρησιμοποιείται αυτή η διαδρομή σαν παράκαμψη του κατεστραμμένου κεντρικού δρόμου, μόνο για μικρά αυτοκίνητα κι όχι για λεωφορεία. Η πίστωση του έργου είναι 20 εκ. δρχ.

Ευγενική προσφορά - δωρεά συγχωριανού μας, παράδειγμα προς μίμηση:

Ο αγαπητός συγχωριανός μας Νίκος Δημ. Γεωργούσης, δικαστικός, δωρίζει αγροτική έκταση 2 στρεμμάτων απέναντι στην πηγή «Κοπάνα» για να εκπληρώσει μ'αυτή η Κοινότητα «κοινωνικές έργα». Η διαδικασία αποδοχής προωθείται γρήγορα και οι ευχαριστίες των κατοίκων και του Κοινοτικού Συμβουλίου είναι θερμές για την ευγενική του προσφορά αγάπης προς τον τόπο του.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΕΙΝΑΙ:

ΑΝΘΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΩΤΣΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΛΥΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΛΥΚΟΣ ΤΑΣΟΣ
ΝΙΚΟΛΙΑΣ Ε. ΓΙΩΡΓΟΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ Π. ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΧΡΥΣΑΓΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΧΡΥΣΑΓΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΧΡΥΣΑΓΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΧΡΥΣΑΓΗΣ ΝΙΚΟΣ

Στο δέμηνο Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου η Κοινότητα Ανδρονιάνων πήρε τις πιο κάτω σημαντικές αποφάσεις:

— Αποδέχθηκε πίστωση 2.000.000 δρχ. από ΣΑΤΑ για εσωτερική οδοποιία, και άλλη πίστωση 1.000.000 δρχ. από Δημόσιες Επενδύσεις για τσιμεντόστρωση του δρόμου από Βαβλία προς Δένδρα, στα όρια της πίστωσης αυτής.

— Αποφάσισε την προώθηση της διαδικασίας ονομασίας «Πλατεία Ιατρού Γεωργίου Παγώνη», που άσκησε φιλάνθρωπη ιατρική στους κατοίκους, κατά γενική ομολογία των μεγαλύτερων σε ηλικία κατοίκων.

Προπολεμικά υπήρχε στην αυλή της Εκκλησίας μας (Εισόδια της Θεοτόκου) ένα ηρώο μικρό, που είχε κάνει δι'εξόδων του ο στρατηγός Ευάγγελος Καλαμπαλίκης (Μπαστούνης). Ήταν ένα απλό ηρώο, φτιαγμένο από άγρια πέτρα (ασβεστόλιθο), ένα είδος Τύμβου. Στη μέση μια πλάκα μαρμαρίνη, με τα ονόματα των φρονευθέντων στους διάφορους πολέμους.

Οι νέοι του χωριού και πολλοί ηλικιωμένοι θεώρησαν τότε το Ηρώο μικρό,

ταν στην αποπεράτωση του όλου έργου, και όπως και εγώ ο ίδιος θυμούμαι, που ήμουν τότε 19 ετών.

Ετσι στήθηκε το καλλιμάραμο ηρώο του χωριού μας. Ενα έργο, που θα μείνει αθάνατο, θα θυμίζει τους αγώνες του Έθνους, τη φιλοπατρία τους, τη θυσία τους. Γράφτηκαν τα ονόματα των πεσόντων στους παλιούς πολέμους αλλά, δυστυχώς, προστέθηκαν κι άλλα με τον πόλεμο του 1940 - 1941.

Κάθε χρόνο, τουλάχιστον δύο φορές,

Ένας μεγάλος Δωρητής του χωριού μας

στις Εθνικές γιορτές, πηγαίνουμε και πρέπει να πηγαίνουμε για να παραστούμε στη στέψη των ηρώων, να προσφέρουμε λίγες δάφνες, λίγα λουλούδια, λίγα δάκρυα. Να τιμήσουμε όλους εκείνους που έπεσαν σ'όλους τους πολέμους, σ'όλα τα πεδία των μαχών. Ας μην αγανακτούμε ότι είναι μακριά το ηρώο και δεν μπορούμε να πάμε (τουλάχιστον σήμερα που ο καθένας μας έχει και αυτοκίνητο).

Απλώς, θυμάμαι πριν λίγα χρόνια που ο μπάραμπα Κώστος (Χρυσόγης) έκλεινε το μαγαζί του για να παρευρεθεί στις εθνικές γιορτές. Δάκρυζε, έκλαιγε και έδινε συγχαρητήρια και ευχές στους παρευρισκόμενους. Το ίδιο έκαναν και οι τσομπάνηδες, που άφηναν τα κοπάδια τους για να παρευρεθούν στο Ηρώο τις ημέρες αυτές. Το παράδειγμα των παλαιότερων ας μιμηθούν οι νεότεροι. Τιμή και δόξα γι'αυτούς που έπεσαν, τιμή και υπερηφάνεια για τους επιζώντες.

Εκτός από το παραπάνω έργο, που έκανε ο γνήσιος αυτός συγχωριανός μας, έκανε και τον άμβωνα της Εκκλησίας μας, στα Εισόδια της Θεοτόκου, με δαπάνη που ξεπέρασε τις 60.000 δρχ., τότε που ήταν σεβαστό το χρηματικό αυτό ποσό. Υπάρχουν πολλοί ευεργέτες μικροί και μεγάλοι, που κάποτε πρέπει να τιμηθούν από την Εκκλησία, την Κοινότητα, το Σύλλογο κι όλους εμάς τους επιζώντες.

Είναι καθήκον μας, οι μεγάλοι να θυμούνται και οι νέοι να μαθαίνουν.

Νίκος Κωτσής
Επίτιμος Δ/ντης Δημοτικού Σχολείου
Ανδρονιάνων

— Η φωτογραφία προσφέρθηκε ευγενώς από το φωτογραφικό αρχείο της οικογένειας Νικολάου Β. Κωτσή (Ράφτη). Παρουσιάζει ευτυχισμένους τους γονείς του ευεργέτη, Κλεομένη και Αικατερίνη Σταματίου, καθισμένοι μπροστά στο ηρώο, που στη στήλη των φρονευθέντων είναι το όνομα του παιδιού τους Νίκου. Επάνω, στο ενθετο, ο Κωνσταντίνος Σταματίου (Κωτσαρίγκος) με τη γυναίκα του Ευθαλία από τον Πύργο, κόρη του Δημητρίου Μυλωνά (Μητσανάκος) που ήταν πρακτικός χειρούργος για τα σπασίματα των οστών. Επίσης, στη φωτογραφία είναι το συγγενικό τους ζευγάρι Δέσποινα (αδελφή του Ράφτη) με το σύζυγό της Λυκούργου, καθώς και το Γιώργο Γεωργούση, καπνοπώλη, τραυματία πολέμου και μέλος της Ερανικής Επιτροπής.

απέναντι στην προσφορά και τη θυσία των φρονευθέντων. Γι'αυτό σχημάτισαν μια Ερανική Επιτροπή, με τους αείμνηστους Γεώργιο Παγώνη (γιατρό) ως Πρόεδρο, Γεώργιο Κοντό - Γεωργούλα - γραμματέα (ήταν καλλιγράφος και πολύ φιλοπρόσδος), Γεώργιο Γεωργούση (καπνοπώλη) τραυματία πολέμου, μέλος της Επιτροπής κ.α. Στην προσπάθεια αυτή βοήθησε και ο Προοδευτικός Σύλλογος Νέων Ανδρονιάνων με τον Ταμία τον Γεώργιο Σπύρου (Μπουκαρέζο) κ.α.

Η Ερανική Επιτροπή άρχισε το έργο της με επιστολές, παρακλήσεις, που έστειλε στους ομογενείς εσωτερικού και εξωτερικού. Μια τέτοια επιστολή έφτασε και στα χέρια του Κωνσταντίνου Σταματίου (Κωτσαρίγκου) στο Μεξικό. Παιδί πολύτεκνης οικογένειας έφυγε στο εξωτερικό για μια καλύτερη τύχη. Υστερα από πολύ αγώνα και επιμονή πράγματι βρήκε την τύχη του και έγινε αρκετά πλούσιος.

Ο μεγάλος αυτός πατριώτης απάντησε ότι αναλαμβάνει, με δαπάνη δική του, να ανεγερθεί το ηρώο. Ζήτησε από την Ερανική Επιτροπή να του στείλουν προσφορά και σχέδια διαφόρων μνημείων ηρώων από τους καλύτερους γλύπτες. Επέλεξε το καλύτερο και ακριβότερο - εξήντα πέντε χιλιάδες δραχμές. Επίσης, επέλεξε και την τοποθεσία γιατί, όπως έλεγε, αγνάντευε όλη την Ελλάδα, όλη τη πατρίδα. Ήταν και στην είσοδο του χωριού. Η μόνη του επιθυμία ήταν να γραφτεί και το όνομα του αδελφού του Νίκου, που είχε σκοτωθεί στον πόλεμο. Το έργο άρχισε και τελείωσε το 1939, όπως που διηγήθηκε ο Δημήτρης Κοντός (Μάκης) που εργαζό-

Γράφει ο Γεώργιος Δ. Γεωργούσης

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ 40'

Κυριακή του 1932. Στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού επικρατεί γιορταστική ατμόσφαιρα. Αναμένεται η απονομή των απολυτηρίων στους τελειόφοιτους της γενιάς του 1920. Τα μαθητούδια καμαρωτά, χαρούμενα και καθαροντυμένα καταφθάνουν στην γιορτή. Οι "4" τότε, διδάσκαλοι τα υποδέχονται με στοργή και αγάπη. Ο Διευθυντής του Σχολείου απευθύνει θερμή προσφώνηση και δίδει πατρικές συμβουλές για τη σημασία της μόρφωσης. Κάθε απόφοιτος στο άκουσμα του ονόματός του προσέρχεται σεμνά, με σεβασμό και παίρνει τον τίτλο του.

Σε λίγο οι δρόμοι του χωριού αντηχούν τις χαρούμενες φωνές των παιδιών. Τρέχουν, ανεμίζοντας τους τίτλους τους, να φθάσουν κοντά στους δικούς τους. Οι γονείς, τα αδέρφια, οι συγγενείς αγχαλιάζουν με αγάπη τα νέα βλαστάρια και τα συγχαίρουν. Η εικόνα της στιγμής χαρούμενη με πνευματική αίσθηση. Σε λίγο όμως η εικόνα αλλάζει μπροστά στην πραγματικότητα. Οι γονείς, κυρίως άνθρωποι απλοί, στοργικοί, αντιμετώπιζουν το δίλημμα: "εμείς άνθρωποι της μπούκας και του αγρού θέλαμε τα παιδιά μας να μάθουν περισσότερα γράμματα ώστε να σταθούν στην κοινωνία και την πατρίδα περισσότερο αποδοτικά από μας." Οι συνθήκες όμως, και κυρίως οι οικονομικές, η έλλειψη της σχετικής δωρεάν παιδείας, αναστέλλουν με λύπη σκέψεις για πιο πέρα αποτέλεσμα. Τα περισσότερα παιδιά μένουν με τον τίτλο του Δημοτικού στη γνώση και προσανατολίζονται στην οικογενειακή αγροτική οικονομία και σε πρόσφορες τέχνες. Πολύ λίγα παιδιά παίρνουν την ευχή των γονιών τους για περαιτέρω φοίτηση σε Ημιγυμνάσιο-Γυμνάσιο. Ενδεικτικό παράδειγμα, σε σύγκριση με τα σημερινά δεδομένα, είναι ότι το 1932 μόνο μια κοπέλα του χωριού ενεγράφη στο Γυμνάσιο Κύμης. Το σύνολο σχεδόν των κοριτσιών προσαρμόζονται στις δουλειές περί τα οικιακά με θετικό αποτέλεσμα την νοικοκυροσύνη, το αξιοπτιμο έργο τους (σπίτι, κτήματα, παιδιά) και την υγεία στην παραγωγική αποστολή τέκνων (όχι ενός ή ουδενός). Λίγα παιδιά, επίσης, έφηβοι ακόμη, με εφόδιο την μητρική τους γλώσσα, πήραν τους δρόμους της ξενιτιάς. Ευτυχώς ευδοκίμησαν.

Η φοίτηση των λίγων στο Ημιγυμνάσιο-Γυμνάσιο δεν ήταν χωρίς δυσκολίες. Οι μαθητές του Η/Γ Κονίστρων αντιμετώπιζαν το καθημερινό "πήγαινε-έλα" υπό βροχή και καύσωνα με τα γερά τους, ευτυχώς, πόδια. Ετσι, η απόδοση και η επίδοση στα μαθήματα και με την έλλειψη βοηθημάτων δεν ήταν η επιθυμητή. Πολλά δε παιδιά εγκαταλείπουν την προσπάθεια μεσοστρατίς. Αλλά και οι μαθητές του Γυμνασίου Κύμης είναι υποχρεωμένοι να διαμένουν εκεί, με ενοίκιο σε πτωχοδωμάτια. Το ξημέρωμα της Δευτέρας ξεκινούν από το χωριό πεζοί, επιστρέφουν την Τετάρτη. Το ίδιο επαναλαμβάνεται Πέμπτη με Σάββατο. Κατά την αναχώρηση από το χωριό μαζί με τα σχολικά βοηθήματά τους φέρουν και τα πλουμιουδιασά "ΤΑΓΑΡΙ" με συνθήη περιεχόμενο (ψωμί, τυρί, ελιές) για τροφή διημέρου. Επιπλέον, παίζουν στην τσέπη των το μεταλλικό τάληρο σαν χρηματική ενίσχυση. Το δρομολόγιο ΧΩΡΙΟ - ΒΥΘΑ - ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ - ΜΑΧΑΛΑΣ - ΣΤΕΚΙ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ συντηρείται ολοχρονίς με οδοσπυτήρα τα πόδια τους. Εκ πείρας δύναμαι να υποστηρίξω ότι οι Γυμνασιόπαιδες θα έπρεπε να έχουν ατσάλενα νεύρα, υψηλό δείκτη θέλησης και σπαρτιάτικη αγωγή για να αντιμετωπίσουν τις πιο πάνω δυσκολίες. Προς επιβεβαίωση θα παραθέσω περιστατικά τινά όπως η αναχώρηση από το χωριό γίνετο κατά φιλικές και γειτονικές ομάδες παιδιών. Σε πολλά σπίτια δεν υπήρχαν ωρολόγια ή εάν υπήρχαν δεν λειτουργούσαν με ακρίβεια. Ετσι, σε νύκτες αστροφεγγιάς ξεκινούσαμε απατημένα πολλές ώρες νωρίτερα από το ξημέρωμα. Αποτέλεσμα να περιμένουμε πολλές ώρες το ξημέρωμα. Ευτυχώς όμως η Θεία Πρόνοια μας φρόντιζε επαρκώς. Στην παρυφή της Κύμης λειτουργούσαν τα γνωστά ασβεστοκάμνα με άσβεστες φωτιές. Εκεί κουρνιάζαμε με τη φιλική προστασία των εργατών, οι οποίοι ευγενώς φερόμενοι προσέφεραν και βλάχικο ρόφημα (τέιον) σε ασημένιο κύπελο από γάλα βλάχας.

Η αποφοίτηση πολλών μαθητών συνέπεσε το έτος 1938 με τις γνωστές επιπτώσεις του. Αλλα και πάλι η θέληση βοήθησε την άμεση ή έμμεση αξιοποίηση του απολυτηρίου. Φθάσαμε στο έτος 1940 "εικοσάχρονα παιδιά" χρονιά του ιστορικού "ΟΧΙ". Τιμής ένεκεν θα πρέπει να μνημονευθούν παιδιά της γενιάς του 1920, τα οποία έδωσαν τη ζωή τους υπέρ πατρίδος.

Αιωνία τους η Μνήμη

Μαθητές του Δημοτικού Σχολείου με δάσκαλο τον Νίκο Κωτσή, τραβηγμένη γύρω στο 1960. Ο στρατιώτης μας θυμίζει ότι πρέπει να ήταν περίοδος εκλογών. (Αρχείο Νικολάου Βασ. Κωτσή)

Παλιές Φωτογραφίες

Θετικά αντιμετώπισαν οι αναγνώστες μας τη δημοσίευση παλιών φωτογραφιών, οι οποίες μαρτυρούν μια ολόκληρη ζωή και μας οδηγούν πίσω στο χρόνο, φέρνοντας στο νου μας πολυτι-

μες αναμνήσεις. Δημοσιεύουμε στο τεύχος αυτό δύο φωτογραφίες με μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Ανδρονιάνων, η χρονολογία των οποίων είναι δύσκολο να προσδιοριστεί ακριβώς.

Μαθητές της Ε' και ΣΤ' τάξης με δάσκαλο τον Παναγιώτη Λαγό, τραβηγμένη γύρω στο 1938-39. (Αρχείο Γιώργου Τσομάκα)

Μια Επέτειος

Αφιερωμένο στον Μητροπολίτη μας για την συμπλήρωση 30 χρόνων από τότε που χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Καρυστίας και Σκύρου.

Η χειροτονία του έγινε στις 24 Νοεμβρίου 1968 και ενθρονίστηκε στην Κύμη στις 8 Δεκεμβρίου 1968. Από την ημέρα εκείνη ποιμαίνει την Μητρόπολή μας με πραότητα, ταπεινότητα και αφοσίωση στο υψηλό λειτουργήμα που έχει αναλάβει.

Ολοι είμαστε απεσταλμένοι από το Θεό στο κόσμο τούτο. Μας προόρισε συνεργάτες Του στην έκτα μέρα, που δεν κατέπαυσε. Και δεν καταπαύει όσο η δημιουργία του ανθρώπου συνεχίζεται. Δημιουργία, που την συναντάμε πρώτα σαν γέννηση και ύστερα σαν τελείωση. Ερχόμαστε στο κόσμο με τη μεσολάβηση κάποιων ανθρώπων, των γονιών μας. Ερχόμαστε πλασμένοι κατ' εικόνα του Θεού. Χρωστάμε, όμως, να πορευτούμε έτσι που να φθάσουμε και να ομοιωθούμε μαζί Του.

κάποιων ετών διακονίας στην πρώτη ή στη δεύτερη έκφρασή της. Γιορτάζουμε τα γενέθλιά μας, χωρίς να τιμάμε τους γονείς μας που μας ανατρέφουν. Γιατί η διακονία της δημιουργίας ενός ανθρώπου δεν εκτιμάται από την ποσότητα αλλά από την ποιότητά της. Παρ'όλο τούτο δεν μπορούμε να αρνηθούμε πως μία επέτειος ημέρα, η συμπλήρωση ενός σεβαστού αριθμού ετών διακονίας εντυπωσιάζει κάπως την ψυχή, τέμνει την καθημερινότητά μας. Δίνει την ευκαιρία σε κάποιο απολογισμό, σε μια προσέγγιση στο χαρακτήρα της προσφοράς, σπρώχνει σε μια αποτίμηση αυτής, στη συνειδητοποίηση του χρέους μας. Τι χρωστάμε ως ανταπόδοση για όσα μας έδωσε; Χρέος ευγνωμοσύνης και αναγνώρισης καθώς η αχαριστία είναι το πιο μεγάλο ελάττωμα.

Τριάντα χρόνια ποιμαντορίας συμπληρώνει αυτές τις μέρες ο Επίσκοπος της Επαρχίας αυτής. Θα ήταν κενός λόγος αν δοκίμαζε κανείς να αξιολογήσει την προσφορά του: πολύ περισσότερο αν τον οδηγούσε σ'αυτό, το γεγονός μόνον ότι συμπληρώνει τόσο μακρά θητεία στην οδηγική πορεία προς την τελείωση των πιστών του τόπου αυτού. Γιατί στα πνευματικά θέματα πρέπει να μετρά - και πράγματι

τι μετρά - μόνον η ποιότητα.

Για μας εδώ, ο αριθμός αποτελεί μόνο την αιτία που μας σπρώχνει να αναπολήσουμε την κάθε μέρα, τον κάθε μήνα σ'αυτό το μακρό χρονικό διάστημα για να διαπιστώσουμε πόσο ξεχωριστή ήταν η θερμότητα της παρουσίας, του ενδιαφέροντος του για όποιον τα επιζητούσε ή και όχι. Μικρή σημασία έχει πόσες φορές ζητήσαμε την βοήθεια, τη γνώση, τη συμπαράσταση του κατά σάρκα πατέρα ή και μητέρας μας. Ήταν ατίμητο προνόμιο ότι υπήρχαν και θα ανταποκρίνονταν άμεσα στο κάθε αίτημά μας και τούτο είναι που κάνει την στέρησή τους δυστύχημα. Το ίδιο περίπου συμβαίνει και με τον πνευματικό πατέρα. Είναι ευτυχία ότι υπάρχει πλούσιος σε αγάπη και ενδιαφέρον, αν τυχόν τα ζητήσεις, τα χρειαστείς. Είναι μικρόψυχο να σταθεί κανείς μόνο στο τι απόλαυσε, να μετρήσει τι του προσέφερε, να παραπονεθεί γιατί σε κάποιους άλλους βρέθηκε πιο συχνά κοντά.

Καθώς ο καλός πατέρας ξέρει να αγαπά ταυτόχρονα και το κάθε παιδί του ξεχωριστά και όλα μαζί, χωρίς να μοιράζει την αγάπη του, μα να την εισπράττει ο καθένας αμέριστα, έτσι και ένας ιερέας, ένας Επίσκοπος.

Και δύσκολα θα βρεθεί τόπος στο χώρο, που πριν τριάντα χρόνια τον έστειλε ο Θεός ποιμένα, να παραπονεθεί πως δεν δέχτηκε πλούσια την παρουσία, την αγάπη, το θερμό ενδιαφέρον του για τα μικρά και τα μεγάλα του προβλήματα, για τα προσωπικά και τα ομαδικά αιτήματα. Μα κι αν υπάρξει παράπονο, αν συνεριστεί κανείς πως για κάποιους ήταν πιο κοντά, και τούτο μαρτυρά πως ήταν και είναι καλός πατέρας και αγαπά. Γιατί για κάτι που υπάρχει και προσφέρεται, συνερίζεται κανείς για του αδιάφορου τα συναισθήματα, δεν συζητά.

Ο τόπος μας, όπως και πολλοί άλλοι στο χώρο που ποιμαίνει, ομολογεί σήμερα πως νιώθει πολύ να απόλαυσε την αγάπη και το ενδιαφέρον του Επισκόπου μας. Για τούτο κι εμείς απλά, ως «μέλη εκ μέρους» του σώματος, της λογικής του ποιμνής, εκμεταλλευόμαστε την ευκαιρία που δίνει η συμπλήρωση των τριάντα χρόνων προσφοράς για να εκφράσουμε προς αυτόν τις ευχαριστίες μας για το συνεχές ενδιαφέρον του και για μας τις ευχές μας να ευαρεστεί για πολλά ακόμα χρόνια το Θεό με την συνεπή διακονία του. Μαζί, όμως, προσευχόμαστε στο Θεό για τη μακροήμερησή του και τον ευχαριστούμε για την αγάπη Του προς εμάς, που δείγμα ισχυρού της είναι ο Επίσκοπος που απέστειλε και επιτρέπει να ποιμαίνει τις ψυχές μας, να οδηγήσει την πορεία μας προς Αυτόν. Κ.

Σε τούτη τη δημιουργία έχουν προορισθεί από το Θεό άλλοι άνθρωποι, γιατί ούτε τούτη την πορεία μπορούμε να την βαδίσουμε μόνοι. Χρωστάμε και στους πρώτους, τους κατά σάρκα γονείς, ευγνωμοσύνη, γιατί έμπονα μας χάρισαν τη ζωή. Αναγνωρίζουμε όμως πατρότητα και στους δεύτερους, τους ονομάζουμε πατέρες και τους θέλουμε να προπορεύονται στη ζωή και να μας οδηγούν. Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας αναγνωρίζει και τις δύο προσφορές ως διακονία και τις θεωρεί ισοτίμες. Σε κάθε Θεία Λειτουργία ταυτόχρονα μνημονεύουμε τους γονείς και διδασκάλους μας.

Δεν πρέπει και δεν έχει αξία η συμπλήρωση

Το Τσολιαδάκι

Ανηφορίζοντας το δρόμο προς τους Λενιάνους δεξιά μας δεσπόζει το τριώροφο σπίτι του «Νίνης». Ενα από τα πολύ λίγα σπίτια του χωριού μας που είναι τριώροφο και ξεχωρίζει από τα άλλα.

Το πέτρινο τσολιαδάκι

Ασφαλώς, όλοι μας έχουμε προσέξει ένα πολύχρωμο, που στέκεται εκεί ψηλά στον τρίτο όροφο και αγναντεύει τα απέναντι χωριά και τη θάλασσα. Η παράδοση για το πώς το τσολιαδάκι αυτό τοποθετήθηκε εκεί, όπως

Το τριώροφο σπίτι του «Νίνης»

τελευταίο αγωνιάρη. Τό'πε και τό'κανε. Κάθισε με προσοχή και σκάλισε πάνω σε πέτρα αυτό το υπέροχο τσολιαδάκι, που κοσμίει τον τρίτο όροφο. Η ενδυμασία των Ηπειρωτών την εποχή εκείνη ήταν η φουστάνελα και το καμιζόλι. Με τον τρόπο αυτό θέλησε να εκδικηθεί τον Ηπειρώτη αρχιμάστορα. Κι έτσι το τσολιαδάκι αυτό σώζεται μέχρι σήμερα.

Το βάψιμό του με χρώματα έγινε μεταγενέστερα από κάποιον ένοικο του σπιτιού για να ξεχωρίζει από την υπόλοιπη πέτρα, που είναι κτισμένο το σπίτι.

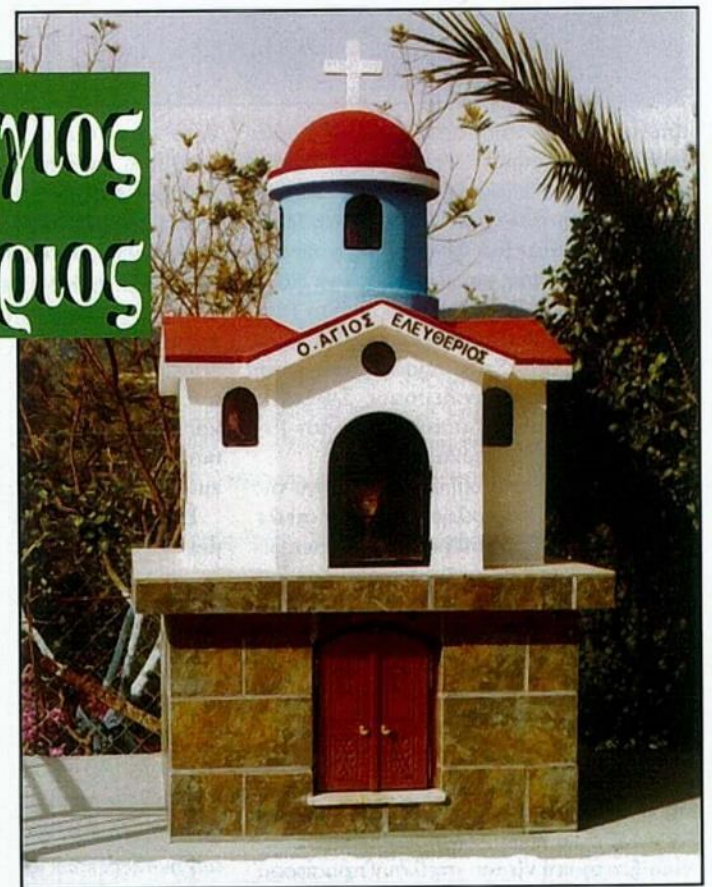
Ο Άγιος Ελευθέριος

Το μικρό εκκλησάκι, που βλέπετε στη φωτογραφία, χτίστηκε από τον Γιάννη Καλαμπάκη (Σόλιγκα) το καλοκαίρι του 1997 και βρίσκεται ακριβώς κάτω από την εκκλησία των «Εισοδίων της Θεοτόκου». Είναι αποκλειστικά έργο δικό του, από τη σχεδίαση μέχρι την αποπεράτωση. Ολοι μας τον παρακολουθούσαμε κάθε απόγευμα όταν εμείς πηγαίναμε τη βόλτα μας στα Δένδρα, να βρισκόμαστε εκεί και με μεράκι να επιμελείται του έργου του.

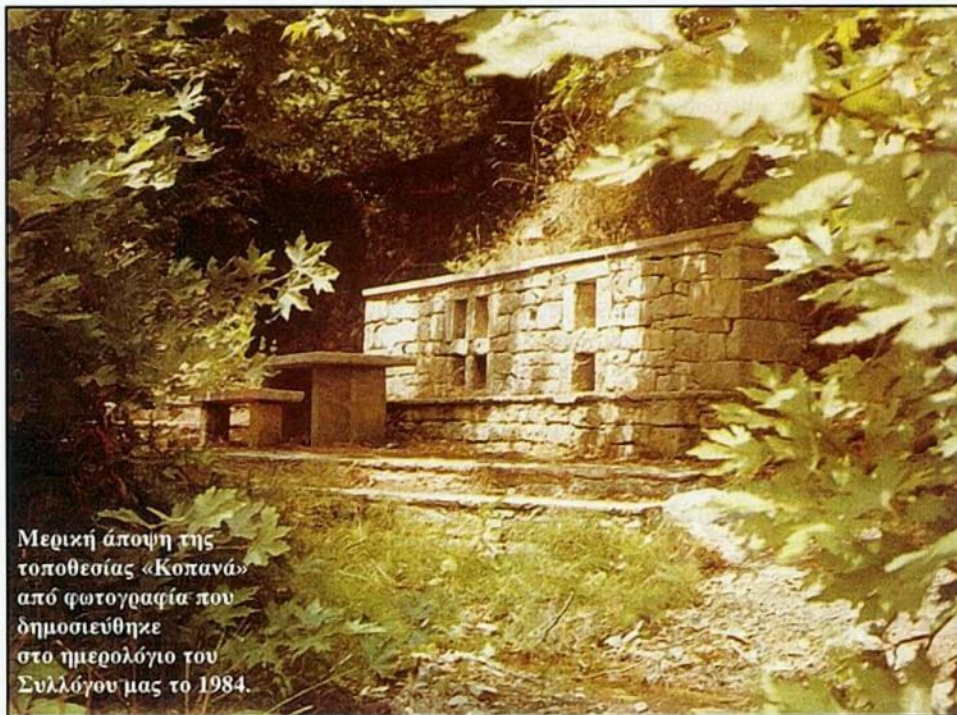
Το μικρό αυτό εκκλησάκι αντικατέστησε το μεταλλικό, που προϋπήρχε και που το είχε τοποθετήσει ο ίδιος στην ίδια θέση. Ήταν τάμα της γυναίκας του, όπως

μας είπε, για να βοηθήσει ο Άγιος την κόρη τους στη γέννηση του εγγονιού τους, παραμονή της εορτής του Αγίου Ελευθερίου. Τάμα, που εκπληρώθηκε με το κτίσιμο αυτής της μικρής εκκλησούλας, αφιερωμένης στον Άγιο Ελευθέριο.

Ευχόμαστε ολόψυχα ο Άγιος να προστατεύει την οικογένεια του συγχωριανού μας Γιάννη Καλαμπάκη και όλο τον κόσμο.

Η τοποθεσία ΚΟΠΑΝΑ χθες και σήμερα

Μερική άποψη της τοποθεσίας «Κοπανά» από φωτογραφία που δημοσιεύθηκε στο ημερολόγιο του Συλλόγου μας το 1984.

Η θέα των παραπάνω φωτογραφιών δείχνει ανάγλυφα την αισθητική διαφορά και την αλλοίωση στο περιβάλλον που έχει συντελεσθεί στην τοποθεσία «Κοπανά» του χωριού μας. Για την αλλοίωση αυτή του περιβάλλοντος στο χώρο αυτό είμαστε υπεύθυνοι όλοι μας. Πρέπει σύντομα να σκεφθούμε πώς ο χώρος αυτός θα αποκτήσει και πάλι την ομορφιά που γνωρίσαμε κάποτε και κάτω

μνήμη μας την εποχή, που οι στάμνες περιέμεναν υπομονετικά τη σειρά τους για να γεμίσουν σταγόνα - σταγόνα από το δροσερό νερό της πηγής και στη συνέχεια να τοποθετηθούν στον ώμο της νοικοκυράς, η οποία με τη σειρά της την κουβαλούσε στο σπίτι για να ξεδιάσουμε.

Κάνουμε την αρχή και προτείνουμε στο νέο Τοπικό Συμβούλιο να το θέσει στις προτεραι-

Άποψη της τοποθεσίας «Κοπανά» στις 26/9/1998

από την σκιά των πλατανιών να απολαύσουμε και πάλι το κελάηδημα των πουλιών. Πρέπει σύντομα ο χώρος αυτός να γίνει χώρος περιπάτου και αναψυχής. Ας ξαναφέρουμε στη

όπητές του και ο Σύλλογός μας μαζί με τα μέλη του θα είναι μπροστά σε όλες τις προσπάθειες για την αποκατάσταση της φυσικής ομορφιάς της τοποθεσίας «Κοπανά».

28η Οκτωβρίου

Άποψη της Πλατάνας

Για τη Λαογραφία

Συντοπίτες χαιρετίζω μ' «Ανδρονιάνων τη Φωνή», κάτι και εγώ θα γράφω μια και με φιλοξενεί.

Τα θέματά μου μπόλικα από παλιά γραμμένα, θα τα βγάλω απ'τα ράφια που είναι σκονισμένα.

Πεζά και τα ποιήματα να μην πάνε χαμένα, που μένουμε ανέκδοτα χαρτιά κιτρινομένα.

Μιλούν για το επάγγελμα για τη ζωή στα πλοία, για το βουνό, τη θάλασσα, έθιμα και θρησκεία.

Τον τόπο μου αγάπησα και όλη την Ελλάδα, ξεχωριστά την Εύβοια, χωριό μου την Πλατάνα.

Ενωση κάνουν τα χωριά πολλά σε ένα Δήμο, και δικαιολογημένα συμπολίτη θα σε πω.

Δικαίωμα διατηρώ να λέγομαι Κουμιάτης, γιατί από κει κρατάω ως είμαι Πλατανιώτης.

Του νέου Δήμου τα χωριά θά'χω κι αυτά πατρίδα, θ'ασχοληθώ και με αυτά για τη λαογραφία.

Εμμ. Γ. Κουρούπας

Γιορτάσαμε και φέτος στο χωριό μας την επέτειο της Εθνικής μας γιορτής, της 28ης Οκτωβρίου. Τετάρτη, μία ημέρα ηλιόλουστη.

Μετά τη Θεία Λειτουργία στο εξωκλήσι του Αγίου Γεωργίου, ακολούθησε μνημόσυνο στο μνημείο των Ηρώων για τους πεσόντες στους Ιερούς Αγώνες. Στεφάνια για την Κοινότητα και την Εθνική Αντίσταση κατέθεσε ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γιώργος Νικολιάς ενώ ο Πρόεδρος του Προοδευτικού Συλλόγου Ανδρονιάνων Δημήτρης Λύκος κατέθεσε στεφάνι εκ μέρους του Συλλόγου μας.

Τέλος, όλοι οι παρευρισκόμενοι δεξιώθηκαν στο Κοινοτικό Κατάστημα, όπου προσφέρθηκαν γλυκίσματα, ποτά και αναψυκτικά ενώ παράλληλα συζητήθηκαν διάφορα θέματα του χωριού, κυρίως γύρω από την πρόοδο των εργασιών της Εκκλησίας μας.

Σήμερα, λοιπόν, στην ανατολή της τρίτης χιλιετίας, θα έπρεπε, ως ελάχιστο φόρο τιμής προς

όλους όσους έπεσαν αγωνιζόμενοι για να ζούμε εμείς τώρα ελεύθεροι, να αναλογιστούμε ο καθένας από τη θέση που κατέχει στην κοινωνία, όλοι μας μικροί και μεγάλοι - όχι μόνο στην ηλικία αλλά και τα αξιώματα - πώς είμαστε παλιότερα ως άνθρωποι, ως κοινωνία και πώς είμαστε τώρα και πώς εξελισσόμαστε. Ας σκεφτούμε ποιά ιδανικά είχαν παλιότερα και ποιά έχουν σήμερα τα Ελληνοπούλα, ποιά παιδεία παίρνουν από την οικογένεια, το σχολείο και την Εκκλησία, το ρόλο που έπαιζε κάποτε και που παίζει σήμερα η Εκκλησία, τους διάφορους μηχανισμούς του σε πολλές περιπτώσεις διαβρωμένου κράτους, την αναξιοπιστία των πολιτικών

και της πολιτικής γενικά ως θεσμού, τον ωχαδελφισμό, τον εγωκεντρισμό και την ατομική καλοπέραση όλων των Ελλήνων με παράλληλη αδιαφορία για την συνολικότητα, για την πορεία της χώρας.

Δημήτρης Κ. Λύκος

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Στις προτάσεις που υποβλήθηκαν από την Κοινότητά μας στην Τεχνική Επιτροπή Νομού Ευβοίας στα πλαίσια υλοποίησης του προγράμματος Ι. Καποδίστριας, που δημοσιεύθηκε στο 7ο φύλλο της εφημερίδας μας, μεταξύ των άλλων συμπεριλαμβάνονται και οι παρακάτω:

α) Καταγραφή και διατήρηση στοιχείων παραδοσιακών οικισμών

β) Βελτίωση λειτουργικότητας και παραδοσιακού χαρακτήρα εσωτερικού οδικού δικτύου οικισμών

Υιοθετώντας τις δύο παραπάνω θετικές προτάσεις, ο επανεκλεγείς Δήμαρχος κ. Σιδεράκης τις ενσωμάτωσε στο προεκλογικό του πρόγραμμα, στο οποίο αναφέρει ότι το χωριό μας, οι Ανδρονιάνοι, μαζί με άλλους οικισμούς του νέου Δήμου Κύμης, θα προταθούν να χαρακτηρισθούν παραδοσιακοί, με όλα τα πλεονεκτήματα που θα έχει η ενεργοποίησή τους σε τέτοιας απόφασης.

Το σημερινό Κοινοτικό Συμβούλιο, βλέποντας το κατεστραμμένο εσωτερικό οδικό δίκτυο του χωριού μας, έλαβε απόφαση να το ασφαλοστρώσει - τοιμεντοστρώσει. Μια απόφαση, που αναφέρει τις προτάσεις που το ίδιο έκανε στην Τεχνική Επιτροπή Νομού Ευβοίας και δεν αφή-

νει περιθώρια στο νέο Δημοτικό Συμβούλιο να χαρακτηρίσει το χωριό μας παραδοσιακό.

Θέσαμε το θέμα στον Δήμαρχο κ. Σιδεράκη στις 17 Οκτωβρίου, παραμονή των επαναληπτικών εκλογών, ο οποίος υιοθέτησε τις απόψεις μας για πλακόστρωση αντί για ασφαλτόστρωση των δρόμων του χωριού μας. Υπεραμύνθηκε δε των προεκλογικών του δεσμεύσεων για χαρακτηρισμό του οικισμού των Ανδρονιάνων ως παραδοσιακού. Υποσχέθηκε μάλιστα ότι θα επιμεληθεί του θέματος την Δευτέρα 19 Οκτωβρίου, που θα έχει επανεκλεγεί Δήμαρχος.

Ο κ. Σιδεράκης επανεξελέγει Δήμαρχος και πιστεύουμε ότι θα τηρήσει με ευλάβεια τον προεκλογικό του πρόγραμμα. Θα πρέπει, όμως, και εμείς να τον διευκολύνουμε στην προσπάθειά του αυτή. Υπάρχουν πολλά σημεία έξω από το χωριό, που είναι περισσότερο αναγκαία να στρωθούν με ασφάλτο. Ας επανεξετάσει, λοιπόν, το θέμα το σημερινό Κοινοτικό Συμβούλιο κι ας αφήσει το Δημοτικό Συμβούλιο Κύμης μαζί με το νέο Τοπικό Συμβούλιο να αποφασίσουν από κοινού για την φυσιογνωμία του χωριού μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Άγιος Φανούριος και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης

Δύο γιορτές σε διάστημα ενός μηνός γιορτάσαμε στον οικισμό των Δένδρων τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο. Η πρώτη ήταν στις 27 Αυγούστου, εορτή του Αγίου Φανουρίου, εικόνα του οποίου βρίσκεται στην Εκκλησία του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου. Τόσο στον Εσπερινό όσο και στη Θεία Λειτουργία, η προσέλευση των πιστών από τους γύρω οικισμούς, Ανδρονιάνοι, Κρινιάνοι και Βίταλο, ήταν μεγάλη και όλοι μας γευθήκαμε τις νοστιμότερες «φανουρόπιτες» που είχαν φρο-

ντίσει να ετοιμάσουν οι νοικοκυρές, εκπληρώνοντας το τάμα τους προς τον Άγιο.

Η δεύτερη γιορτή ήταν στις 26 Σεπτεμβρίου, εορτή της Μετάστασης του Ευαγγελιστού Ιωάννη του Θεολόγου, γιορτάζε το Καθολικό του οικισμού. Ο κόσμος, λιγότερος αυτή τη φορά, αλλά με πίστη και κατανύξη παρακολουθούσε τόσο τον Εσπερινό όσο και τη Θεία Λειτουργία και θαύμασε για άλλη μια φορά το υπέροχο πέτρινο κωδωνοστάσιο, που δεσπόζει σ'όλη την περιοχή.

Υπάρχει πυρηνικός εφιάλτης στο Αιγαίο;

Η Πανευβοϊκή Ομοσπονδία Ελλάδος με την οικονομική υποστήριξη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλων χωρηγών και την ενεργό συμμετοχή των Ομοσπονδιών των Πολιτιστικών Οργανώσεων των νησιών του Αιγαίου, διοργάνωσε Διεθνές Συνέδριο στις 26 και 27 Σεπτεμβρίου 1998, στο Ξενοδοχείο «ΛΟΥΣΙ» στη Χαλκίδα, με θέμα «Υπάρχει πυρηνικός εφιάλτης στο Αιγαίο».

Το συνέδριο αυτό ήταν ιδιαίτερο ενδιαφέροντος, καθότι η προγραμματισμένη εγκατάσταση πυρηνικού αντιδραστήρα στα Αδανα (Akkuyu) της Τουρκίας απέναντι από τα Δωδεκάνησα θα υπάρξει ο φόβος μεγάλου ατυχήματος από διαρροή ή έκρηξη με τραγικές, ως είναι αυτονόητο, επιπτώσεις, όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για τις γύρω χώρες (θυμίζουμε το Τσέρνομπιλ).

Παραθέτοντας παρακάτω τους ομιλητές και τα θέματα που ανέπτυξαν, θα δείτε πόσο βαθιά αναπτύχθηκε το θέμα του Συνεδρίου.

Γεώργιος Περδίκης, συντονιστής, Οικολόγων Κύπρου, με θέμα «Το πυρηνικό πρόγραμμα της Τουρκίας - Πολιτικές ελεγκτικές»

Κώστας Καρτάλης, Λέκτορας Πανεπιστημίου Αθηνών, με θέμα «Περιβαλλοντικοί κίνδυνοι στο Αιγαίο»

Γιάννης Βερυβάκης, Στρατηγός ε.α., με θέμα «Η πέραν της βιομηχανικής εκμετάλλευσης "χρήσις" του πυρηνικού εργοστασίου στο Akkuyu (Τουρκία)»

Μαρία Γαβουνέλη, Δικηγόρος, συνεργάτης Ινστιτούτου Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου, με θέμα «Πυρηνική Ενέργεια στην Ανατολική Μεσόγειο: Νομικά ζητήματα»

Στρατής Μπαλάσκας, Δημοσιογράφος, με θέμα «Κοινωνικά κινήματα στην Τουρκία ενάντια στη χρήση της Πυρηνικής Ενέργειας στην περιοχή»

Θανάσης Γεράνιος, Επίκουρος καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, με θέμα «Οι πυρηνικοί αντιδραστήρες σήμερα»

Μαρία Σαχπάζη, Ερευνήτρια του Γεωδυναμικού Ινστιτούτου, με θέμα «Σεισμοί και συναφή θέματα σε σχέση με εγκατάσταση πυρηνικού εργοστασίου»

Δημήτρης Λάλας, καθηγητής, Πρόεδρος του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών, με θέμα «Εναλλακτικές λύσεις στην κατασκευή πυρηνικών σταθμών»

Δρ. Μερκούριος Καραφωτιάς, Υπουργείο Εξωτερικών, με θέμα «Η διπλωματική διάσταση του προβλήματος»

Νικήτας Κακλαμάνης, Ευρωβουλευτής, με θέμα «Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους πυρηνικούς αντιδραστήρες»

Μελίνα Μενελάου, Βιολόγος, Οικολόγος των Νέων Οικολόγων Κύπρου, με θέμα «Το πυρηνικό εργοστάσιο στο Akkuyu - Περιβαλλοντικές επιπτώσεις». Η εφημερίδα μας εκφράζει τα θερμά της συγχαρητήρια στους διοργανωτές του συνεδρίου αυτού.

Δημήτρης Κ. Λύκος

Απόγευμα 23 Οκτωβρίου 1998. Βυθισμένος στην πολυθρόνα του γραφείου μου και απολαμβάνοντας το ζεστό καφεδάκι μου, είχα αφοσιωθεί στο διάβασμα ενός βιβλίου. Στις σελίδες του ο συγγραφέας αναφερόταν στις αναμνήσεις που είχε από το χωριό του, που τόσο πολύ είχε αγαπήσει, και που τόσο πολύ μου θύμιζαν το δικό μου χωριό.

Ο παρατεταμένος ήχος του κουνουνιού της πόρτας με έκανε να διακόψω το διάβασμα και να τρέξω γρήγορα - γρήγορα στην πόρτα. Όταν την άνοιξα, σαν σίφουνας μπήκε μέσα ο φίλος μου ο Αγησίλαος και, χωρίς καν να με χαιρετίσει, άρχισε να μου επιδεικνύει ένα πολύχρωμο περιοδικό και να μιλάει τόσο γρήγορα γι' αυτό που δεν καταλάβαινα τι έλεγε. Με νοήματα τον οδήγησα στο γραφείο και τον έβαλα να καθίσει στην καρέκλα, που βρι-

σε να γίνεται σκυθρωπό.

Κρατώντας το βιβλίο στο ένα χέρι και το περιοδικό στο άλλο, σήκωσε το κεφάλι του και κάρφωσε το βλέμμα του στον τοίχο. Αμύλητος τον κοιτούσα και προσπαθούσα να μαντέψω τις σκέψεις του. Ξαφνικά με ένα σάλτο βρέθηκε όρθιος και άρχισε να μου δείχνει κάτι στο τοίχο ψελλίζοντας: «Η φωτογραφία, η φωτογραφία». Γύρισα και το μόνο που είδα ήταν το ημερολόγιο, που ήταν γυρισμένο στον μήνα Οκτώβριο με μια υπέροχη ζωγραφιά. Σηκώθηκα από την πολυθρόνα μου, το ξεκρέμασα και του το έδωσα. Αρχισε να το ξεφυλλίζει με μανία και το μάτι του καρφώθηκε σε μερικές ζωγραφιές και στην τελευταία σελίδα, που αναφερόταν στη ζωή και το έργο του καλλιτέχνη που οι ζωγραφιές του κοσμούσαν το ημερολόγιο.

Τον άφησα και πήγα στη κουζίνα να

Η απογοήτευση του Αγησιλάου

σκαει εκεί μόνιμα για τους φίλους.

Αφού πήρε δυο βαθιές ανάσες, άρχισε να μου διαβάζει διάφορα αποσπάσματα από το περιοδικό που κρατούσε στα χέρια του και από την ανάγνωση και μόνο φαινόταν η επιδοκίμασία του γι' αυτό. Αυτά που διάβαζε κάτι μου θύμιζαν. Γύρισα τη ματιά μου στο βιβλίο που είχα μπροστά μου και διαπίστωσα πως αυτά που μου διάβαζε ήταν τα ίδια ακριβώς με αυτά του βιβλίου. Τον σταμάτησα με μια χειρονομία και άρχισα κι εγώ να του διαβάζω τη συνέχεια. Προς στιγμήν τα έχασε και έφαχνε εναγωνίως να δει που είχα κρυμμένο το πολύχρωμο περιοδικό. Μάταια όμως, δεν το έβλεπε πουθενά. Όταν κατάλαβε ότι εγώ διάβαζα από το βιβλίο, το πήρε στα χέρια του και άρχισε μια να κοιτάζει το βιβλίο και μια το περιοδικό. Το χαρούμενο ύφος του άλλαξε σιγά - σιγά και άρχι-

το ετοιμάσω ένα ζεστό καφέ. Ημουν έτοιμος να τον σερβίρω όταν ο Αγησίλαος, σαν σίφουνας, πέρασε από μπροστά μου και, χωρίς να μου πει κουβέντα, άνοιξε την εξώπορτα και έφυγε κτυπώντας την πίσω του με έναν εκκωφαντικό θόρυβο. Θα του περάσει, σκέφθηκα και γύρισα στο γραφείο μου για να συνεχίσω να διαβάζω το βιβλίο με τις αναμνήσεις του συγγραφέα. Πηγαίνοντας να καθίσω στην πολυθρόνα μου, πρόσεξα ότι το πολύχρωμο περιοδικό, που με τόση λαχτάρα έφερε να μου δείξει ο φίλος μου ο Αγησίλαος, ήταν πεταμένο μέσα στο καλάθι, εκεί δίπλα στην πολυθρόνα μου. Οποία απογοήτευση, σκέφθηκα για τον φίλο μου τον Αγησίλαο και συνέχισα το διάβασμά μου.

G.

ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το καλοκαίρι πάει πια, πέρασε. Μαζί του έφυγαν και οι ατελείωτες σε διάρκεια ηλιόλουστες ημέρες του. Στη θέση τους βρίσκονται τώρα οι μελαγχολικές και μουντές ημέρες του φθινοπώρου. Οι χαρούμενες καλοκαιρινές απολαύσεις, κολύμπι, ψάρεμα, βόλτες στη παραλία για ουζάκι, ταβερνάκια εξοχικά, υπαίθριες disco με το ξεφάντωμα μέχρι πρωίας, είναι πια αναμνήσεις.

Οπου νά 'ναι, λοιπόν, μπαίνει ο χειμώνας. Το χόμπι της εποχής για τους περισσότερους άρρενες κατοίκους της περιοχής μας είναι το κυνήγι. Ηδη μία νέα κυνηγετική περίοδος έχει αρχίσει. Οι φίλοι του κυνηγιού έχουν κάνει όλες τις προπαρασκευαστικές ενέργειες και περιμένουν να έρθουν τα πρώτα κρύα, που θα φέρουν μαζί τους τα περσιτά θηράματα, ταυλοζοτόφια και μπεκιάτες κυριώς.

Τα κυνηγετικά όπλα, δίκανα και καραμπίνες, βγήκαν απ' τη «ναφθαλίνη» και γυαλισμένα πλέον είναι σε ετοιμότητα για δράση. Στα «περάσματα» όλα είναι έτοιμα για «συναρπαστικές μάχες», που γίνονται κάθε απόγευμα, λίγο πριν σουρουπώσει. Πολυάριθμοι κυνη-

γοί, αφού επιλέξουν τις καταλληλότερες θέσεις, περιμένουν, με το δάκτυλο στη σκανδάλη, να περάσουν οι τσίχλες κατά κύματα προς τα βουνά, ψάχνοντας καταφύγιο.

Μόλις εμφανιστούν σε απόσταση βολής ή και μακρύτερα ακόμα, τα τουφέκια παίρνουν φωτιά. Πόλεμος σωστός. Τα καημένα τα πουλιά, τρομοκρατημένα, προσπαθούν τσιρίζοντας να απομακρυνθούν από το πεδίο βολής. Αλλά τα καταφέρνουν, ενώ τα πιο άτυχα, που θα τα βρει το βόλι, καταλήγουν είτε στο σακκίδιο του κυνηγού, είτε σε κάποιο δύσβατο μέρος με τον κυνηγό και τον σκύλο του να ψάχνουν απεγνωσμένα να τα βρουν. Σηκνές σαν κι αυτές επαναλαμβάνονται καθημερινά και καθόλη τη διάρκεια του χειμώνα.

Όμως, μεγάλη εντύπωση, αλλά και φόβο πολλές φορές, προκαλούν οι «μάχες» που δί-

νουν οι κυνηγοί κάθε Σαββατοκύριακο. Πριν ακόμα ξημερώσει, οι ντόπιοι κυνηγοί με τη συμμετοχή και μεγάλο αριθμό «εισαγομένων», δημιουργούν μια εμπόλεμη κατάσταση. Από την Αγία Παρασκευή και τον Άγιο Σπυρίδωνα μέχρι τον Πύργο και τις Κονίστρες, όλη αυτή η έκταση καταλαμβάνεται από τους εραστές της Θεάς Αρτέμιδας, σε τέτοιο βαθμό που απορεί κανείς αν είναι περισσότεροι οι κυνηγοί ή το κυνήγι.

Αντιλαμβάνετε, λοιπόν, τι συμβαίνει μόλις τολμήσει κάποια τσίχλα να εμφανιστεί, η δόλια, στον ορίζοντα. Πολλά τουφέκια στρέφονται πάνω της και δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που δύο ή περισσότεροι κυνηγοί ερίζουν για την κυριότητα του φονευθέντος πτερωτού. Στο σημείο αυτό, όμως, πιστεύω πως είναι σκόπιμο να σταθούμε στους κινδύνους που εγκυμονεί η μεγάλη

σύναξη κυνηγών σε μικρό σχετικά χώρο.

— Είναι αυτονόητο ότι ο κίνδυνος ατυχήματος μεταξύ κυνηγών είναι πολύ μεγάλος, γι' αυτό απαιτείται τεράστιο προσοχή και μάτια δεκατέσσερα.

— Επίσης, επειδή με την κυνηγετική περίοδο συμπίπτει και η περίοδος του ελαιομαζώματος, πολλοί αγρότες, ιδίως τα Σαββατοκύριακα, βρίσκονται στα κτήματά τους. Είναι αντιληπτό, επομένως, το μέγεθος του κινδύνου να πέσει κανείς θύμα μιας αδέσποτης σφαιράς. Πολλοί από εμάς, εξάλλου, είναι σίγουρο ότι θα έχουν αισθανθεί τα σκάγια κάποιας σφαιράς να προσπίπτουν δίπλα του, την ώρα που αμέριμνος μαζεύει τις ελιές του.

Ευτυχώς, μέχρι σήμερα, δεν θυμόμαστε να έχει συμβεί κάτι τέτοιο στο χωριό. Ελπίζουμε πως με την ανάλογη προσοχή των κυνηγών, δεν θα έχουμε και το μέλλον.

Με την ευκαιρία του παραπάνω θέματος, καταθέτω ένα ποίημα που εμπνεύστηκε, ενθυμούμενος τις κυνηγετικές μου επιδόσεις, όταν κυνηγούσα (γιατί εδώ και δέκα περίπου χρόνια σταμάτησα το κυνήγι) που, ενδεχομένως, να εκφράζει τις επιδόσεις και πολλών άλλων «κυνηγών».

Ο Κυνηγός

Πρωί - πρωί με την αγή,
πριν το φεγγάρι φύγει,
παρέα με τον σκύλο του πηγαίνει για κυνήγι.
Τρέχει ο σκύλος του μπροστά,
πουλιά, λαγούς γυρεύει
κι εκείνος, με το δίκανο στον ώμο, σημαδεύει.
Διαβήκαν λόγγους και βουνά,
ρουάκια και ραχούλες
κι από τον φόβο, των λαγών
ράγισαν οι καρδούλες.
Πέρασ' η μέρα, βράδιασε
κι εκείνος κουρασμένος,
γυρνά στο σπίτι, ο δυστυχής,
μ' αέρα φορτωμένος.
Αθήνα 1/11/1998
Γιάννης Θεοφίλου

Οδικός Άξονας Μεντούλι - Πλατάνα

Σε προηγούμενο, με αριθμό 9, φύλλο μας είχαμε αναφερθεί στην μεγάλη επικινδυνότητα του οδικού άξονα Μεντούλι - Πλατάνα.

Πριν τρεις εβδομάδες ξεκίνησε και προχωρεί η ικανοποιητική διάνοηση του άξονα αυτού. Εμείς, πάλι μέσα από την «Φωνή των Ανδρονιάνων», θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους αρμοδίους που

ενήργησαν άμεσα ώστε να γίνει το έργο. Αυτό αποδεικνύει την γρήγορη προσέγγιση στα προβλήματα και την προσπάθεια επίλυσής τους.

Συγχαρητήρια, λοιπόν, στους αρμοδίους και ευχόμεστε και στο μέλλον παρόμοια αντίδραση και για άλλα θέματα.

Δημήτρης Κ. Λύκος

Το ποίημα δόθηκε στον Προεδρευτικό Σύλλογο Ανδρονιάνων από τον Γεώργιο Τσομάκα για να δημοσιευθεί ΜΟΝΟ στη «Φωνή των Ανδρονιάνων».

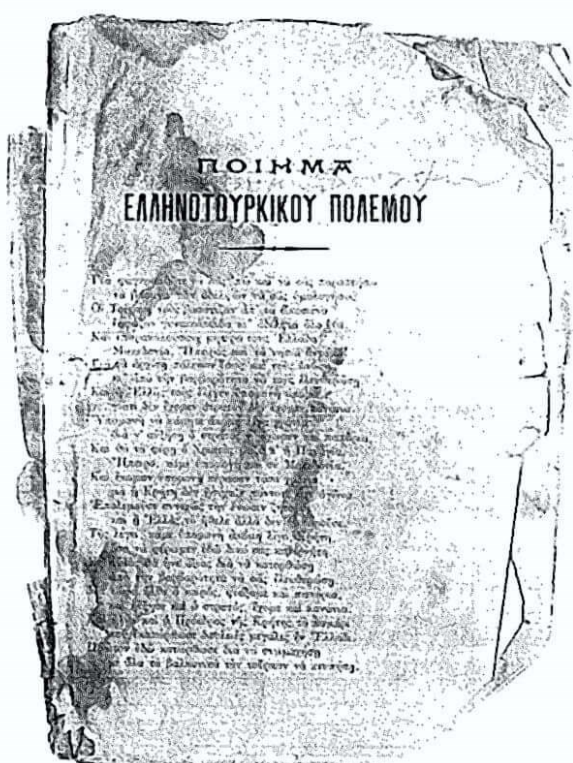
ΠΟΙΗΜΑ

Του αιμνήστου Μανώλη Χρυσάγη (Μανωλάτη)

Ελληνοτουρκικού Πολέμου

Για φαγκρασθήτε να σας πω και να σας παραστήσω,
τα βάσανα των αδελφών να σας ομολογήσω.
Οι Τούρκοι τους βασάνιζαν απ' τα εικοσιένα,
έσφραζαν γυναικόπαιδα κι αδελφια όλο ένα.
Και επαρακαλούσαν μητέρα τους Ελλάδα
Μακεδονία, Ηπειρος και τα νησιά αντάμα.
Για να αρχίσει πόλεμον ίσως και να τους εσώση
κι από την βαρβαρότητα να τους ελευθερώση.
Και η Ελλάς τους έλεγεν, υπομονή ακόμα
γιατί δεν έχομεν στρατόν, ν' άχωμεν και πατόρια.
Και θα τα φέρη ο Χριστός μαζί κι η Παναγία,
Ηπειρο, κάμε υπομονή και συ Μακεδονία.
Κι έκαμαν υπομονή, πέρασαν τόσα χρόνια,
μα η Κρήτη δεν ησύχαζε, πάντοτε είχε αγώνα.
Επολεμούσε συνεχώς, την ένωνιν ζητούσε
και η Ελλάς το ήθελε αλλά δεν ημπορούσε.
Της λέγει, κάμε υπομονή ακόμη λίγο, Κρήτη,
όσο να φέρωμεν εδώ δικό σας κυβερνήτη.
Κι αυτός θα είναι άξιος δια να κατορθώση
από τη βαρβαρότητα να σας ελευθερώση.
Μα τώρα ήλθε ο καιρός, φιάξιμα και πατόρια,
και ηύξησε και ο στρατός, έχομεν και κανόνια.
Και ήλθε και ο Πρόεδρος της Κρήτης το καμάρι,
που εκατορθωσε δουλειές μεγάλες εν Ελλάδι.
Πρώτον εδώ κατόρθωσε δια να συμμαχήση
με όλα τα βαλκανικά τον Τούρκον να χτυπήση.
Και εσυνηθήσαν οι τέσσαρες συμμαχοί
ποιά μέρα θα ετοιμασθούν, ν' αρχίσουν την μάχη.
Στα χίλια ενιακόσια δέκα κι ακόμα δύο
και στας εικοσιτέσσερης μηνός του Σεπτεμβρίου.
Κηρύχτηκε ο πόλεμος των τέσσαρων συμάχων,
δια να πολεμήσουν τον Χριστιανομάχον.
Και τον σταυρόν τους έκαμαν και ήρχισαν την μάχη
και τον Θεόν εδοξάσαν οι τέσσαρες συμμαχοί.
Θεέ μου και βοήθα μας Χριστέ και Παναγία
δια να εξολοθρευώμεν την τρομεράν Τουρκία.
Να σώσωμεν τους αδελφούς από την τυραννία,
που σφάζει καθημερινώς γυναίκας και παιδιά.
Αφήνω τους συμμαχούς μας, γράφω για τους δικούς μας,
για όλους μας τους αρχηγούς και του απλού στρατού μας.
Πρώτον θα γράψω, αδελφοί, δια τον κυβερνήτη
κι, αν θέλετε να ξεύρετε, είναι από την Κρήτη.
Μ' αυτόν τον έστειλ' ο Θεός κι η Παναγία αντάμα
να σώση τους Χριστιανούς, να αυξήση την Ελλάδα.
Για τ' είδατ' εκινδύνευε για να χαθή το έθνος
και τώρα το ανέστησε ο κύριος Βενιζέλος.
Φαίνεται είναι ο Χριστός μέσα εις την καρδιά του
και την Τουρκία ετάραξε, την έκαμε άνω - κάτω.
Θα αφήσω τον πρωθυπουργόν να πω για τον στρατό μας,
να πω για τον Διάδοχο, τον μέγαν στρατηγόν μας.
Επήρε τα στρατεύματα και αρχηγός ετέθη
και πήγε εις τα σύνορα κι αμέσως επετέθη.
Και ήρχισε τον πόλεμον κι όλο εμπρός ηγαίνει
μα ταύτα είναι θαύματα κανείς για να τα λέγη.
Εκαμαν μάχας κανά δυό και στο κοντό τους πήραν,
σαν τούτο δια τον πόλεμον τα μάτια μου δεν είδαν.
Φθάσαν στο Σαραντάπορον με μίαν ευκολίαν
μα 'κει ήσαν αντίστασιν, μεγάλην δυσκολίαν.
Είχε πολλά προχώματα, αδελφια, η Τουρκία
και γύρω γύρω στα στενά όλο πυροβολεία.
Και σκέφθη ο Διάδοχος πώς να τους προοβάλη
'πό πού να κάμη επίθεσιν, ίσως και τους εβγάλη.
Και έκαμε στρατήγημα, τους έβαλε στη μέση
κι' οι Τούρκοι για να φύγουνε δεν είχαν πλέον θέσι.
Και άρχισαν να τους κτυπούν τους Τούρκους οι δικοί μας
και εις φυγήν ετράπησαν οι τυράννοι εχθροί μας.
Και τους ξετόπισαν 'πο κει και στο κοντό τους πήραν
και την Κοζάνη άφησαν οι Τούρκοι και εφύγαν.
Ποιός πότε το ήλιπεν εκεί για να νικήσουν
και να σκοτώσουν και πολλούς κάτω στη γη να αφήσουν.
Πού 'ταν το Σαραντάπορον στον κόσμο ξακουσμένο
πού 'χε προχώματα πολλά, καλά οχυρωμένον.
Καθώς το εκατέθεσε και ο Γάλλος αρχηγός μας
πως 'κει θε να χαλάσωμεν και όλον τον στρατόν μας.
Μα ο Χριστός μας βοήθει μαζί κι η Παναγία
και προχωρούμεν νικηταί εις την Μακεδονία.
Ζήτω του Διαδόχου μας κι οι πρίγκηπες αντάμα,
που πολεμούν σαν λέοντες ν' αυξήσουν την Ελλάδα.
Ζήτω και οι Πριγκίπισσες Αλίη και Μαρία,
τους τραυματίας συντηρούν εις τα νοσοκομεία.
Ζήτησαν οι αξιωματικοί, ήρωες και νειμενοι,
ζήτω του νικητού στρατού, ουδείς πίσω δεν μένει.
Σε τούτον δια τον πόλεμον όλες αυτές τις μάχες,
βράχο σε βράχο περπατούν και στις ψηλές τις ράχες.
Και όλο προχωρούν εμπρός και νικηταί βαδίζουν,
μικρές μάχες που έκαμαν δεν τις ονοματίζω.
Εφθασαν και στη Γιαννιτσά κι' ήσαν μεγάλα ζόρια
γιατ' είχε το σκληρό σκυλί κι' εκεί πολλά κανόνια.
Είγανε και πολύ στρατό Χριστιανομάχοι
μα οι ήρωες δεν κίττησαν και ήρχισαν την μάχη.
Εγινε μάχη δυνατή απ' όλες και πιο μεγάλη
κι από τους πυροβολισμούς τους έπιασε η ζάλη.
Κι ακόμα το σκληρό σκυλί στέκει και πολεμάει
και πάλιν ο ημέτερος τους εξαναβαράει.
Σαν λέοντες επέσανε και όλο 'μπρος βαδίζουν
μα οι Τούρκοι δεν 'πισοχωρούν παρά μας φοβερίζουν.
Θύωσε ο Διάδοχος και μπροστινός ηγαίνει
και σ' όλο του το στρατεύμα εφώναζε και λέγει:
Παιδιά, τραβάτε τα σταθιά και εφ' όπλου λόγγη βάλτε

και τον σταυρόν σας κάμετε, τον Τούρκον μη φοβάσθε.
Όλοι δοξάζουν τον Θεόν κι' εμπρός γιουρούσι κάμουν,
μα κινήταί θελον να βγουν και όλοι ας πεθάνουν.
Επασαν στα προχώματα όλοι σαν τα θηρία,
μαζί και ο Διάδοχος και όλα τα αρχηγεία.
Και τους εξετόπισαν τους παλιοτουρκαλάδες
και οπισθοχωρήσανε μ' αλώλειες μεγάλες.
Επιασαν και αιχμάλωτους μα δεν γνωρίζω πόσους,
μα οι εφημερίδες έγγραφαν ως χίλιους πεντακόσους.
Ζήτη την γενναιότητα, που έδειξ' ο στρατός μας
στη μάχη εδώ των Γιαννιτσών και ο Διάδοχός μας.
Γιατί και 'δω ενίκησαν και ηύβγαν παληκάρια
κι' είδατε πώς επήδησαν στη λίμνη σαν τα ψάρια.
Γρήγορα να περάσουνε, να πάνε να προλάβουν
να εισέλθουν μεσ' τη Γιαννιτσά, να την εκαταλάβουν.
Κατέλαβαν τη Γιαννιτσά, θα πάν στη Σαλονίκη,
βοήθα Παναγία μου, κι' εκεί νά 'χομε νίκη.
Κάθισαν, ξεκουράστηκαν στη Γιαννιτσά δυό μέρες
κι' ετοιμάστηκαν καλά και φορτωθήκαν σφαίρες.
Κ' εμπρός πάλιν βαδίζουσε μαζί και τα κανόνια,
στη Σαλονίκη φθάσανε, μια ώρα θέλουν 'κόμα.
Κ' οι Τούρκοι όταν τ' άκουσαν, δεν ξεύρουν τι να πούνε
και οι πασάδες σκέπτονται δια να παραδοθούνε.
Φόβος τους εκυρίευσε και στέλουν συμπεθέρους
τους πρέσβεις των Δυνάμεων κι όλους τους προξένους.
Να παν να ανταμώσουνε τον αρχιστρατηγόν μας,
τον πρίγκηπα Νικόλοων και όλον τον στρατόν μας.
Να τους ειπούν αν δέχονται τους Τούρκους να αφήσουν,
να φύγουν χωρίς πόλεμον κι όλα να τα χαρίσουν.
Επήγαν όλ' οι πρεσβευταί, το λένουν του Διαδόχου
κι Αυτός τους λέει δεν δέχομαι παρά θα τους σκοτώσω.
'Η όλοι θα παραδοθούν, μαζί και οι πασάδες

και όλος ο απλός στρατός είκοσ' οκτώ χιλιάδες.
Μη φύγη ένας απ' αυτούς την μάχη θα αρχίσω,
θα πέσουνε οι ήρωες και έναν δεν θ' αφήσουν.
Θα στήσω τα κανόνια μου και τα πυροβολεία,
σύρτε και πέστε γρήγορα δυό ώρες προθεομία.
Και 'πέτε μου τι θα σας πουν και τι θα σας ορίσουν,
γιατ' αύριον είν' εορτή, θέλω να λειτουργήσω.
Είναι του Μυροβλήτου μας Αγίου Δημητρίου,
του καβαλάρη κι αρχηγού του Θεσσαλονικίου.
Οι πρέσβεις τότε πήγαν στους Τούρκους να τα πούνε
πως είπεν ο Διάδοχος για να παραδοθούνε.
Όλα τα έκαμαν γνωστά εις όλους τους πασάδες
και φόβος τους κατέλαβε τους παλιοτουρκαλάδες.
Κ' εμείναν όλοι σύμφωνοι για να παραδοθούνε
γιατί καταλαβαίνανε πως θε να σκοτωθούνε.
Κι αμέσως ο Διάδοχος με τα στρατεύματά του
πήγε και τους παρέλαβε, τους πήρε τ' όρμητά τους.
Κι έγγραψε στον Πρωθυπουργό κύριον Βενιζέλο,
στείλε πατόρια γρήγορα εδώ γιατί τα θέλω.
Τα θέλω να παρκάρωμεν τοις 'κοσιοκτώ χιλιάδες
αιχμάλωτους που πιάσαμε και χώρα τους πασάδες.
Και τα πατόρια ήλθανε αμέσως και τους πήραν
κι' άλλους στα Νάπλι πήγανε και άλλους εις την Αθήνα.
Κ' έπειτα ο Διάδοχος βάζει αστυνομία
και βάζει χωροφυλάκας της Κρήτης τα θηρία.
Διόρισε υπάλληλους εις όλα τα γραφεία,
Ταμεία, δικαστήρια και εις ταχυδρομεία.
Εβαλε και διοικητήν δια να διοικήση
κι εις τα Βιτώλια τράβηξε δια να πολεμήσει.
Και πήρε τα στρατεύματα και όλο προχωράει
κι αυτός καβάλα στ' άλογο ωσάν αετός πετάει.
Εμπρός, τους λέγει, βρε παιδιά, ανοίξατε το βήμα
γρήγορα για να φθάσωμεν κοντά εις τη Φλωρίνα.
Και στη Φλωρίνα φθάσανε, κοντά εις τα Βιτώλια
κι' έμαθα πως επίασαν αιχμάλωτους ακόμα.
Άλλοι μου λεν πως πιάσανε δέκα επτά χιλιάδες

κι άλλοι μου λένε δεκ' οκτώ, μαζί με τους πασάδες.
Και τους εσυνοδούσανε κι αυτούς για την Αθήνα
και γέμισαν οι φυλακές παντού και στη Χαλκίδα.
Και τώρα τα στρατεύματα πήγαν στο Μοναστήρι
και το πολιορκήσανε να ιδούμε τι θα γίνει.
Και όπως λέγω γρήγορα πιστεύω θε να πέση
γιατί κι οι Σέρβοι έφθασαν και τό 'βαλαν στη μέση.
Αρχίσανε και τους κτυπούν οι Σέρβοι κι' οι δικοί μας,
δεν ημπορούν να αντέξουνε οι Τούρκοι στο σταθί μας.
Σκέπτονται να παραδοθούν στον αρχηγόν Σερβίας
γιατ' είχε κάμει πρέσβυς 'κει ο αρχηγός Τουρκίας.
Και δι' αυτό συμπάθαγε κι κει το παραδίνει
μα ο Σέρβος είναι φιλότιμος, λέγει πως μας το δίνει.
Δεν έχομ' άλλο πόλεμο εις την Μακεδονία
τώρα θ' αρχίσω να σας πω δια την ναυμαχία.
Πρώτον για την κατάληψιν των νήσων του Αιγαίου,
όπου τα εκατάλαβον δια μικρού πολέμου.
Δεν ήυρνε αντίστασι, μόνον στη Μυτιλήνη.
Και εις την Χίον έμαθα πως θόρυβος εγένη.
Δεν θέλουν να παραδοθούν οι χριστιανομάχοι
και άρπαξαν τα όπλα τους και ήρχισαν την μάχη.
Κι ο στόλος μας αρχίνησε δια να βομβαρδίση
κι εις τα βουνά σκορπίασε, ποιός είδε ποιός γνωρίζει.
Και ηύβγανε αγήματα και πάνε να τους βρουνε,
να τους πολιορκήσουνε, ίσως παραδοθούνε.
Τους επολιορκήσανε και επαραδοθήκαν,
εσοκώσαν και μερικούς, κάτω στη γη αφήκαν.
Τους άλλους τους αιχμάλωτους τους φέραν άρον άρον
και μέσα στα πατόρια μας εκεί τους εμπαρκάρουν.
Και από κει τους πήρανε, τους φέραν συνοδεία
και οι φυλακές εγέμισαν και τα ξενοδοχεία.
Τα πήραμ' όλα τα νησιά με μίαν ευκολία,
έτσι το ήθελ' ο Χριστός μαζί κι η Παναγία.
Και η Ευρώπ' εθαύμασε την γενναιότητά μας
κι όλους τους υποπλοίαρχους π' έχουν τα θωρηκτά μας.
Ζήτη του Κουντουριώτη μας, ζήτη του ναυάρχου μας
γιατί αυτός είν' αρχηγός του στόλου του δικού μας.
Ζήτη των υποπλοίαρχων μας, ζήτη του ναυτικού μας,
ζήτη του Αβέρωφ μας, του πρώτου θαρηκτού μας.
Τώρα θ' αφήσω τα νησιά να πω για την αρμάδα,
που ηύβγε να εκδικηθή τον στόλον της Ελλάδας.
Ηύβγε και επροχώρησε ίσαμε τα στενά της,
να έχη και βοήθειαν όλα τα φρούριά της.
Σαν είδανε τα πλοία μας όπου περιπολούνε
πως η αρμάδα εβγαίνε, τρέχουν να το ειπούνε.
Το είπανε του Ναυάρχου, του αρχηγού του στόλου
ταχυπλοίας έφθασαν και τον εχθρόν ζυγώνουν.
Κι αμέσως εβομβάρδισαν κι' ήρχισ' η ναυμαχία
κι' η Αγία Βαρβάρα βοήθησε μαζί κι' η Παναγία.
Τρεις ώρες πολεμούσανε μεγάλη ναυμαχία
μα ο Αβέρωφ μοναχός με έξη της Τουρκίας.
Και τα εκατατρύπησε, δεν ξέρω όμως πόσα,
πολύ ζημία έπαθε αυτή η Βαρβαρόσα.
Και οπισθοχωρήσανε και με ζημία μεγάλη
κι' οι τύποι καταθέσανε πως έχουν όλα βλάβη.
Σε μας δεν έγινε ζημία εις τον Αβέρωφ λίγο,
του χάλασαν το μαγερείδι και σκότωσαν και δύο.
Και η αρμάδα τρύπωσε στον ταρσανά ηγαίνει
δια να κάμη επισκευή στο χάλασμα που γένει.
Αυτά 'να τα καθέκαστα της πρώτης ναυμαχίας,
πως δεν επάθαμε ημείς παρά μικράς ζημίας.
Κ' έπειτα παραμέρησε ο στόλος ο δικός μας
και άφησε διαταγάς εις το περίπολό μας.
Καλά για να προσέχουνε εις τα στενά απ' έξω
μήπως κανένα τουρκικό μας προσπεράση έξω.
Και μια ημέρα είχε πολύ πούσι και κατακνιά
και πέρασε το Χαμηδιέ με μίαν ευκολίαν.
Και δεν το εγνωρίζανε πού 'χε πολύ αντάρα
και δεν το ήλιπζαν κι αυτοί να φύγ' απ' την αρμάδα.
Λέγαν πως ήταν Αγγλικό, αυτά που ταξιδεύουν
εις ύδατα Ελληνικά κι' ελεύθερα ηγαίνουν.
Και έτσι γελαστήκανε ή σχέδιο 'χουν κάμει
για την αρμάδα ίσως βγη να ναυμαχήσουν πάλι.
Το Χαμηδιέ προχώρησε με φόβον και με βία
στη Σύρον συναντήθηκε με την Μακεδονία.
Κι όλο κοντά εξύγωνε να την αιχμαλωτίση
μα ο Τσοουκαλάς προτίμησε δια να την βυθίση.
Και έβγαλε το πλήρωμα έξω για να το σώση
κι αμέσως το εβύθισε δια να το γλυτώση.
Και ζύγωσε το Χαμηδιέ το βάζει στο σημάδι
κι αρχίζει τους βομβαρδισμούς στις Σύρον το λιμάνι.
Και τού 'καμε λίγη ζημία τ' εφαινότο 'πο πάνω
γιατ' ήτονε πολύ φιλό και ακομβούσε χάμω.
Σαράντα οβίδες τού 'ριξε και έφυγε η μιά
κι' εκτύπησε στο ηλεκτρικό και έκαμε ζημία.
Και έπειτ' ανεχώρησε, κανέναν δεν το είδε.
Και ερευνά κι ο στόλος μας μα ακόμα δεν το ήυρε.
Αφήνομε το Χαμηδιέ, θα πω για την αρμάδα,
που βγήκε δεύτερη φορά κι' έκαμ' η Ευρώπη θαύμα.
Σαν κίνησε και έβγαίνε και στα στενά εφάνη,
τρέχουνε τα περίπολα στον Κουντουριώτη πάνε.
Του 'λεν, ω αντικαύραχε κι' ήρωα της Ελλάδος,
πάρε το στόλο γρήγορα και κτύπα της αρμάδος.
Ο αρχηγός σαν τ' άκουσε, λέγει εις τους πλοίαρχους,
σε όλο αυτό το πλήρωμα και στους υποπλοίαρχους.
Ετοιμασθήτε, βρε παιδιά, γιατί η αρμάδα βγαίνει
δια να πάμε γρήγορα, να ιδούμε τι θα γένη.
Και τον Θεόν δοξάσατε μα και την Παναγία
δια να βγούμε νικηταί πάλιν στην ναυμαχία.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ & ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ '98

Νίκος Παπανδρέου, νέος Νομάρχης Ευβοίας

Μετά την οριστικοποίηση του εκλογικού αποτελέσματος, που επιβεβαίωσε τη νίκη του Ανεξάρτητου Πανεβοϊκού Μετώπου, ο επικεφαλής του συνδυασμού και νέος Νομάρχης, Νίκος Παπανδρέου, προέβη στην ακόλουθη δήλωση:

«Το εκλογικό αποτέλεσμα δεν αποτελεί νίκη δική μου και του συνδυασμού μου, αλλά νίκη όλων των κατοίκων του νομού μας, οι οποίοι με την επιλογή τους απέκτησαν επιτέλους το δικαίωμα να περιμένουν καλύτερες ημέρες, που θα βγάλουν την Εύβοια από το τέλμα της ανεργίας, την αποβιομηχάνιση και της εγκατάλειψης.

Ο Ευβοϊκός λαός απέδειξε ότι διαθέτει τεράστια ωριμότητα και σωστά κριτήρια επιλογής. Γι' αυτό γύμνω οριστικά την ιλίδη στον αντίπαλο συνδυασμό, ο οποίος νόμιζε ότι με την στήριξη ισχυρών οικονομικών συμφερόντων και την προκλητικά πολυδάπανη προεκλογική του εκστρατεία θα κατάφερνε να ξεγελάσει τους Ευβοίτες. Δεν ξεγελάστηκαν, όμως, αλλά επιδοκίμασαν την ώριμη πολιτικά παρούσα, την ανθρωπιά και την εντιμότητα.

Αυτός ήταν ο λόγος που έδωσαν σε μας τα ηνία και νιώθουν σίγουροι ότι θα ανταποκριθούμε στις προσδοκίες τους και θα δημιουργήσουμε τις συνθήκες ώστε να φθάσει η παραμελημένη Εύβοια στο επίπεδο που όλοι ονειρευόμαστε για εμάς και τα παιδιά μας.

Αυτό που πρέπει τώρα είναι όλοι μαζί να ξεκινήσουμε την προσπάθεια. Κατηγορηματικά δηλώνω ότι ως Νομάρχης θα θέσω τον εαυτό μου υπεράνω κάθε πολιτικής, προσωπικής ή άλλης μορφής σκοπιμότητας. Στο νέο κύκλο που ανοίγει για την Εύβοια υπάρχει θέση για όλους, ακόμα και για αυτούς που μας πολέμησαν σκληρά, αρκεί να έχουν κι αυτοί το ίδιο όραμα μ' εμάς και να θέσουν τον εαυτό τους στην υπηρεσία του νόμου κι όχι στην υπηρεσία των προσωπικών τους συμφερόντων.

Εγώ και οι συνεργάτες μου ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ τον Ευβοϊκό λαό για την εμπιστοσύνη που μας έδειξε και τον διαβεβαιώνουμε ότι έκανε τη σωστή επιλογή.»

Γιώργος Σιδεράκης Δήμαρχος Κύμης

Ενιαίου πλέον Δήμου Κύμης.
«Αγαπητοί φίλοι και φίλες, είμαι πολύ συγκινημένος. Σας ευχαριστώ

Μετά τις Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές, ο Σύλλογός μας έστειλε τα ακόλουθα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα:

Προς **Νίκο Παπανδρέου**,
Καλαμού 1, Εκάλη - 145 65
Αγαπητέ μας Νίκο Παπανδρέου,
Τα θερμά μας συγχαρητήρια για την μεγάλη σας νίκη, νίκη όλων μας.
Προς **Σιδεράκη Γεώργιο**,
Κύμη - 340 06
Δήμαρχέ μας,
Τα θερμά μας συγχαρητήρια

για την επανεκλογή σας.
Προς **Νικόλαο Γ. Νικολιά**,
Ανδρονιάνοι - 340 19
Φίλε μας Νίκο,
Θερμά συγχαρητήρια για την εκλογή σου στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Ευβοίας.
Προς **Γεώργιο Ε. Νικολιά**,
Ανδρονιάνοι - 340 19
Φίλε μας Γιώργο,
Θερμά συγχαρητήρια για την εκλογή σου ως Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Ανδρονιάνων.

όλους από τα βάθη της καρδιάς μου. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τους κατοίκους της έδρας του Νέου Δήμου, οι οποίοι από την πρώτη Κυριακή τίμησαν τον Συνδυασμό μας με ποσοστό πάνω από το 55%. Αυτό αποδεικνύει ότι οι Κυμαίοι έχουν την δυνατότητα, ανεξάρτητα από κομματικές τοποθετήσεις και πεποιθήσεις, να βραβεύουν κάποιους ανθρώπους που προσφέρουν έργο στον τόπο τους και που έχουν τη θέληση να συνεχίσουν να προσφέρουν.

Αυτό το ποσοστό συνέβαλε, κατά ένα μεγάλο μέρος, στο θρίαμβο της σημερινής εκλογής. Κυρίες και Κύριοι,

Σήμερα δεν νίκησα εγώ, ούτε ο Συνδυασμός μου, νίκησε ο ΛΑΟΣ της Κύμης που θέλει έργο, πρόοδο και ευημερία.

Δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι, υπάρχουν Κυμαίοι Πολίτες και εγώ θα είμαι ΔΗΜΑΡΧΟΣ όλων των πολιτών.

Σας ευχαριστώ θερμά όλους.

Θα κάνουμε μια πορεία θριάμβου στην περιοχή του Νέου Δήμου και από αύριο δουλειά.»

Νίκος Νικολιάς Νομαρχιακός Σύμβουλος

Πέμπτος (5ος) Νομαρχιακός Σύμβουλος με το ψηφοδέλτιο του νέου Νομάρχη Ευβοίας κ. Ν. Παπανδρέου, εκλέχθηκε ο συγχωριανός μας Νίκος Νικολιάς. Μετά την επιτυχία του αυτή ο Νίκος Νικολιάς μας έστειλε το παρακάτω μήνυμα:

«Ευχαριστώ τον Ευβοϊκό λαό για την εμπιστοσύνη που μου έδειξε

και την τιμή που μου έκανε, να με εκλέξει στις πρώτες θέσεις του Νομαρχιακού Συμβουλίου, στις εκλογές της 11ης Οκτωβρίου 1998.

Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος που θα αγωνιστώ για τα συμφέροντα της Εύβοιας, δίπλα στο Νομάρχη Νίκο Παπανδρέου, που είναι μία ξεχωριστή προσωπικότητα, με πολλά ψυχικά χαρίσματα και με εντυπωσιακή αποδοχή από το λαό της Εύβοιας.

Η σαρωτική νίκη μας και η μεγάλη αγάπη του κόσμου με συγκίνησε ιδιαίτερα και με κάνουν να νιώθω περισσότερο δυνατός στον αγώνα μου.

Είμαι βέβαιος ότι θα φανώ αντάξιος της τιμής που μου έγινε και θα συμβάλλω ουσιαστικά στην αναβάθμιση και πρόοδο του νομού μας.»

Γεώργιος Νικολιάς, Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Ανδρονιάνων

Αγαπητοί Συγχωριανοί,
Σας ευχαριστώ θερμά για την τιμή που μου

κάνετε να με αναδείξετε Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Ανδρονιάνων. Σας διαβεβαιώ ότι, μαζί με τους υπόλοιπους συγχωριανούς μας που απαρτίζουν το νέο

Τοπικό Συμβούλιο, θα είμαστε καθημερινά κοντά σας για να εργαστούμε για την πρόοδο και την ανάπτυξη του χωριού μας. Σας καλούμε όλους, με πνεύμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης, να λύσουμε τα απλά καθημερινά προβλήματα που μας απασχολούν. Οι προτάσεις σας θα είναι και προτάσεις μας προς το Δημοτικό Συμβούλιο Κύμης και, με γόνιμη συνεργασία, γρήγορα θα βρουν τη λύση τους. Μέσα από την άμυλλα των οικισμών που απαρτίζουν το διευρυμένο Δήμο Κύμης το χωριό μας πρέπει να ξεχωρίσει, οδηγώντας τον σε μια δημιουργική ανάπτυξη, ούτως ώστε πολύ σύντομα η περιοχή μας να αποκτήσει την ακανονία που της αρμόζει.

Σας ευχαριστώ.

Αναφερόμαστε πάλι στο Ταμείο με ημερομηνία 31.8.1998 διορθώνοντας τυπογραφικό λάθος στο προηγούμενο τεύχος

TAMEIO 31/8/1998

Υπόλοιπο Ταμείου 15/4/1998	1.017.403
ΕΣΟΔΑ	
Εισπράξεις, δωρεές, χορός Αγ. Παρασκευής κ.λπ.	5.266.020
Τόκοι καταθέσεων	33.353
Γενικό Σύνολο	6.316.776
ΕΞΟΔΑ	
Εφημερίδα (2 εκδόσεις)	499.200
Χορός Αγ. Παρασκευής	2.062.310
Εκδηλώσεις Αγ. Παρασκευής	166.400
Τελετή αποκαλυπτηρίων προτομής Βελλ. Σαρρή	138.500
Καθαριότητα εξωτερικού χώρου Αγ. Παρασκευής	50.000
Καθαριότητα χωριού	60.000
Βάψιμο εσωτερικού Αγ. Παρασκευής	150.000
Δενδρύλια (τριανταφυλλίες και μικροδάφνες)	57.000
Εργατικά στον Ε. Νικολιά για την βάση προτομής παπα Βελιού	100.000
Καθαριότητα εξωτερικού χώρου εκκλησίας για την τελετή	22.000
Τοποθέτηση πινακίδας «Καλώς Ηλθατε»	8.000
Ταχυδρομικά τέλη	58.324
Γενικά έξοδα	234.224
Υπόλοιπο προτομής	1.500.000
Σύνολο	5.105.958
Υπόλοιπο Ταμείου	1.210.818

Να ζήσουν!

Ο Χρήστος Λέκκας του Θεοδώρου από την Αγ. Άννα παντρεύτηκε την αγαπημένη του Ασημίνα Χαράλαμπος Λύκου στην Εκκλησία του Αγίου Ιωάννη στην παραλία Αγίας Άννης Ευβοίας.

Μετά τη τελετή ακολούθησε γλέντι μέχρι πρωίας στην υπέροχη ταβέρνα «ΤΡΑΤΑ», μπροστά στην παραλία.

Εμείς ευχόμαστε στους νεόνυμφους να ζήσουν ευτυχισμένοι!

Επιτυχόντες στις Γενικές Εξετάσεις - Ιουνίου 1998

Μετά τη δημοσίευση των ονομάτων των επιτυχόντων στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. στο προηγούμενο φύλλο μας, μας έγιναν γνωστά και τα ονόματα των παρακάτω παιδιών μας, τα οποία δημοσιεύουμε στο φύλλο αυτό.

Δυστυχώς, δεν ήταν δυνατό να γνωρίζουμε αμέσως μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων όλους τους επιτυχόντες αν αυτό δεν μας είχε γίνει γνωστό από τους δικούς τους.

Γεωργιούσης Γεώργιος του Δημητρίου, Πολιτικός Μηχανικός Πολ. Σχολής Ξάνθης Κουρούση Εύη, Νοσηλευτική Τ.Ε.Ι. Αθήνας

Λαδερός Νίκος του Βασιλείου, Τοπογράφων Μηχανικών Ε.Μ.Π.

Μπελιά Αικατερίνη του Ιωάννη, Δομικά Έργα Τ.Ε.Ι. Πειραιά

Μπελιάς Δημήτρης του Ευαγγέλου, Μηχανολόγων Τ.Ε.Ι. Χαλκίδας

Σασάνης Βαλεντίνος, Νοσηλευτικής Τ.Ε.Ι. Λαμίας

Η «Φωνή των Ανδρονιάνων» συγχαίρει τους επιτυχόντες και τους εύχεται καλή πρόοδο και πάντα επιτυχίες!